

Fundación Privada Taller de Músics

Memoria 2016

**TALLER
DE MÚSICS**
FUNDACIÓ PRIVADA

Memoria 2016

Requesens, 3-5, bjs.
08001 Barcelona
T. 93 443 43 46

www.tallerdemusics.com

🐦@tallerdemúsics

f www.facebook.com/tallerdemusics

📷 www.instagram.com/tallerdemusics

Índice

Presentación

7

Datos Generales

13

Festivales y Nuevas Producciones 14

Promoción Musical 17

Área Social 19

Área Pedagógica 21

Patronato y Equipo 28

Instituciones y Empresas

Colaboradoras 29

Selección de Prensa

31

Presentación

Este proyecto recopila y evalúa las actividades realizadas en el marco del ejercicio del 2016 de la Fundación Privada Taller de Músics.

Durante este año se ha continuado trabajando por la creación, el desarrollo, la gestión, la distribución y la proyección de propuestas artísticas atractivas y de calidad en el ámbito musical y, especialmente, de las músicas populares modernas.

Las acciones llevadas a cabo están agrupadas en cuatro grandes bloques: Los Festivales, donde se gestan, se ensayan y se impulsan nuevas fórmulas musicales y artísticas desde una perspectiva experimental; La Promoción Musical, que lanza y mueve dentro del mercado nuevas propuestas musicales y artísticas con vocación comercial; El Área Social que acerca la música a sectores de población que no tienen acceso, convirtiéndola en herramienta de inclusión y empoderamiento y El Área Pedagógica, que por un lado ofrece un programa de enseñanza superior y, por otro, aglutina un conjunto de iniciativas educativas para acompañar a los músicos jóvenes durante su etapa de profesionalización, por un lado, y los artistas en activo y sus necesidades de reciclaje, continuidad y puesta al día, por el otro.

— Festivales

Los festivales dan espacio a la gestación de nuevas propuestas innovadoras y osadas. Son un pretexto para la exploración de lenguajes y estéticas, a partir del ensayo de nuevas combinaciones y alianzas en el ámbito de las músicas populares modernas. Las tres propuestas anuales han sido: Ciutat Flamenco, el Festival Talent y el ciclo Connexions.

Las ediciones 2016, por su naturaleza heterodoxa y por el hecho de ejercer de plataformas de propuestas atrevidas, actuaron como puntos de dinamización creativa y de agitación cultural de la escena musical, dando un paso más en su posicionamiento en el ámbito de la creación

contemporánea. Los festivales consiguieron poner en circulación espectáculos innovadores y rompedores que abrieron nuevas vías de creación y potenciaron la demanda.

Especialmente en el caso de Connexions, y en algunos conciertos de Ciutat Flamenco, se propiciaron alianzas entre músicos de escenas diferentes. En Ciutat Flamenco, los lazos se trazaron también entre disciplinas artísticas con el ensayo de lenguajes estéticos híbridos. En los tres casos se ofrecieron espacios de investigación y experimentación.

Las iniciativas propuestas en los festivales 2016 respondieron positivamente a las expectativas y a los resultados esperados. El establecimiento de alianzas puede sintetizar su valoración. Por un lado, se establecieron puentes entre artistas, entre escenas musicales, entre dominios artísticos y entre lenguajes estéticos. Por el otro, hay que mencionar el vínculo entre la entidad impulsora de los proyectos, la Fundación Privada Taller de Músicos, y otras instituciones: El Mercat de les Flors para Ciutat Flamenco, Bankrobber para Connexions, Sala Apolo para Connexions y Festival Talent, y toda una serie de entidades, instituciones y patrocinadores, entre los cuales destaca el apoyo del Institut Català de les Empreses Culturals, del Institut de Cultura de Barcelona y del Instituto Nacional de las Artes Escénicas y de la Música.

—Ciutat Flamenco

Ciutat Flamenco es un festival anual dedicado al flamenco contemporáneo. Su filosofía es la de reconocer que el flamenco es una expresión sin fronteras que incluye desde los escenarios más tradicionales hasta los espacios más contemporáneos e innovadores. Se llevó a cabo en Barcelona entre el 18 y el 22 de mayo, este 2016 el certamen ha celebrado su 23ª edición.

Ciutat Flamenco 2016 propuso un hilo conductor con la figura del reconocido bailarín sevillano Israel Galván para reunir las diferentes propuestas y a la vez mostrar cómo de diferente puede ser la expresión artística según la voz que cante o el cuerpo que baile. El resultado fue cinco días de propuestas intensas en las que siguiendo la filosofía del festival tuvimos en los escenarios desde propuestas del canto más puro y folclórico como el de Inés Bacán hasta la danza pulcra y enérgica de la japonesa Minako Seki.

Entre otros, hay que destacar la programación y comisariado de Israel Galván, Pedro G. Romero y Patricia Caballero. Se facilitó y fomentó la experimentación creativa y la investigación artística con dos propuestas experimentales de la mano de la bailarina y coreógrafa Mónica Valenciano, y la propuesta a dúo de Uchi como maestra de baile flamenco y Patricia Caballero como aprendiz. Se promovió el cruce de lenguajes musicales y disciplinas artísticas, así como el encuentro de artistas de procedencias y bagajes diferentes como la de los espectáculos de Fla.co.Men o Mónica Valenciano. Estos espectáculos mostraron cómo la danza y la dramaturgia contemporánea puede hablar muchos lenguajes, y como el flamenco puede cruzar muchos caminos que, todo y pareciendo lejanos, se encuentran en una intersección común.

Tuvimos 4.500 espectadores con uno aumento del 5% de público asistente respecto a la edición 2015 bajo la oferta de un programa con actividades, conciertos y propuestas basadas

en la innovación, la experimentación y la investigación artística. Contar con nombres como Israel Galván favoreció un aumento considerable en la repercusión mediática del festival.

— Festival Connexions

Connexions es un ciclo de producciones híbridas donde se unen artistas procedentes de escenas y bagajes musicales y artísticos diferentes para explorar las posibilidades de diálogo con la música como lengua franca.

Este 2016 el Connexions celebró la quinta edición entre el 1 y el 30 de octubre y acogió dieciséis producciones (10 conciertos de pago, 3 conciertos de libre acceso y 3 discòforum también de entrada gratuita). Sala Apolo acogió emparejamientos entre músicos de universos tan diferentes como el del jazz y la música disco (Fundación Tony Manero & Original Jazz Orquesta); los sonidos árabes, la música de cámara y el flamenco (Fahmi Alqhai & Arcángel & Accademia del Piacere); o el rap con una banda de blues (A Contra Blues & Tote King). Se hicieron dos programaciones: una en Sala Apolo y [la 2] de la Apolo, y otra en el espacio Taller de Músics 24 y el CAT Tradicionariu en el barrio de Gràcia.

En Taller de Músics 24 se llevó a cabo el proyecto discòforum, tres charlas alrededor de grandes discos edificados sobre el concepto de conexión: Omega (1996) con Enrique Morente & Lagartija Nick; The Juliet Letters (1993) con Elvis Costello & The Brodsky Cuarteto; y del "Walk this way" de Run DMC & Aerosmith al "Collision Course" de Linkin Park.

La venta de entradas aumentó en un 6% respecto al 2015 y hay que destacar que al 2015 se realizaron 19 conciertos de pago y en 2016, 10.

— Festival Talent

El festival Talent cumplió este 2016 su cuarta edición y, como cada año, pretendió descubrir al público nuevos artistas apostando por la creación emergente y actuando como plataforma de impulso para la difusión y promoción de proyectos de jóvenes músicos que representan el presente y el futuro de la escena del jazz, el flamenco, el rock y otras músicas modernas. Se programó durante tres días entre el 1 y el 4 de julio, dos en Sala Apolo, y otro en el JazzSí Club y Taller de Músics 24.

Durante estos días se pudo disfrutar de más de 16 conciertos gratuitos. Nuevos proyectos a cargo de las nuevas generaciones del Taller de Músicos que presentaron propuestas propias trabajadas durante los meses previos al festival. Vimos estilos muy variados: formaciones pequeñas, como la propuesta de Víctor Nin que presentó un homenaje a la obra de Michael Hedges como puerta de entrada al mundo de la guitarra acústica contemporánea, y otros más grandes como la del percusionista Joan Palà con más de diez músicos sobre el escenario y presentando un proyecto sobre la timba cubana. Disfrutamos también de proyectos de improvisación como el de Javi Garrabella que presentó Ethic Labs, un doble combo con el bajo como nexos y con el acompañamiento de un espectáculo visual de mapping, y de otras

propuestas que rendían homenaje a artistas de renombre como la de Anna Serra con Aaron Copland en clave de jazz y un surtido de trombones.

—Promoción Musical

La promoción musical de Taller de Músics implica actividad de configuración, lanzamiento y movimiento de nuevas propuestas musicales desde una óptica comercial. Esta actividad está concebida como un foco de dinamización del consumo y como un generador de revulsivos para el entramado de agentes profesionales del sector, especialmente los programadores, mediante la producción y explotación de nuevos espectáculos y formaciones artísticas.

Como objetivos nos hemos propuesto abrir nuevos mercados locales e internacionales – sobre todo en Francia y Alemania –, contribuir al restablecimiento de un consumo cultural de calidad que influya en la demanda, contribuir a la dinamización de la industria de la música y el espectáculo y establecer sinergias para la dinamización de la música profesional, para los músicos que ya participan como aquellos que desean incorporarse.

Durante el desarrollo del ejercicio 2016 la apuesta por los espectáculos híbridos y la promoción de jóvenes talentos de la música del panorama actual han continuado siendo las dos estrategias más eficientes en cuanto al ensanchamiento de mercados. En cuanto a los espectáculos que conectan escenas y atraen nuevos públicos, destaca la gran acogida del proyecto Chicuelo – Mezquida con una cobertura mediática muy destacada. Big Ensemble Taller de Músics y Pere Martínez con el Cos de Dansa de l’Esbart Sant Cugat son las apuestas más experimentales, ambas conectadas con otras dos disciplinas artísticas: la literatura y la danza.

—Internacionalización

El departamento de internacionalización está pensado como un motor de dinamización internacional del consumo. Actúa como un generador de propuestas pensadas para el entramado de agentes profesionales dedicados al sector, especialmente los programadores internacionales, mediante la producción y puesta en circulación de espectáculos y formaciones artísticas atractivas. El trabajo de este proyecto se fundamenta estratégicamente en el ámbito de los públicos a través del acercamiento entre público y artista, la atracción de nuevos segmentos y nuevos mercados, la mejora de las capacidades apreciativas del público, y la investigación / programación de propuestas que combinan la calidad con la atracción / interés necesario por parte del público. Este 2016 se ha conseguido que la marca Taller de Músics haya generado más impacto en el sector musical en Cataluña, en el Estado Español y en países como Francia y Alemania.

Para cumplir las líneas estratégicas, el departamento internacional ha trabajado con el potencial de exportación de músicas de factoría catalana a través del flamenco, la rumba, el jazz mediterráneo y las fusiones con el sello Barcelona. Se ha apostado por espectáculos y

producciones que ejercieran de mediadores entre escenas y audiencias, como es el caso de Leo Genovese Trio o Marco Mezquida, que han hecho llegar el jazz desde vertientes muy diferentes, el primero desde la improvisación y el sentido más libre de este estilo, y el segundo desde la música clásica. También hay que destacar otras propuestas, como las de Pere Martínez y Chicuelo - Mezquida, que han trazado puentes entre escenas musicales históricamente alejadas. Flamenco, jazz, clásica...

El plantel de artistas se divide en dos líneas de actuación: propuestas ya en activo y formadas por figuras destacadas de la escena musical como por ejemplo Chicuelo, Eva Fernández Group, Pere Martínez, Rumbamazigha, Marinah & Chicuelo, A Contra Blues. Por otra parte, se trabaja la línea de nuevas producciones con propuestas que nacen alrededor del Taller de Músics como por ejemplo Chicuelo - Mezquida, Pere Martínez 'Aurora', Saphie Wells & The Swing Cats, Ester Rada, Marco Mezquida y Leo Genovese Trio.

Durante el 2016, dentro de la estrategia de comunicación y difusión del Taller, el departamento internacional ha tenido un especial tratamiento. Esta acción dio muy buen resultado, tal y cómo muestran los clips Chicuelina y Conexión del proyecto Chicuelo – Mezquida.

Datos generales

Festivales y Nuevas Producciones

Ciutat Flamenco

La Urdimbre Morente

El Dorado Sociedad
Flamenca Barcelonesa
18 de mayo

Israel Galván Saluda

Mercat de les Flors
19 de mayo

Inés Bacán, Infusión

Mercat de les Flors
19 de mayo

Mónica Valenciano, Impregnaciones en la Srta. Nieve y Guitarra

Mercat de les Flors
19 de mayo

Minako Seki, Equilibrio arcaico

Mercat de les Flors
19 de mayo

Raúl Cantizano, Niño de Elche y Alejandro Rojas- Marcos, Máquinas y Flamencas

Mercat de les Flors
19 de mayo

Laboratorio con Patricia Caballero

El Graner, fàbrica de creació
19-21 de mayo

El Junco, David Palomar y Roberto Jaén, Compare o Los Formalitos

Mercat de les Flors
20 de mayo

Natalia Jiménez, Práctica en la frontera

Mercat de les Flors
20 de mayo

Israel Galván, Fla.co.men

Mercat de les Flors
20 y 21 de mayo

El Güito, Soleá

Mercat de les Flors
20 de mayo

Uchi y Patricia Caballero, Manomá

Mercat de les Flors
21 de mayo

Paloma Fantova y Sabú Porrina, Diálisis o corriente rusa

Mercat de les Flors
21 de mayo

Cesc Gelabert, Soleá

Mercat de les Flors
21 de mayo

Encuentro con Israel Galván, ¿Cómo suenan los cuerpos?

Mercat de les Flors
22 de mayo

Exposición del tapiz 'Cuadrados en La Palma' de Teresa Lanceta i 'Dibujos' de Mónica Valenciano

Mercat de les Flors
19-22 de mayo

www.ciutatflamenco.com

Festival Talent

Quim Magnet, La guitarra eléctrica en ECM

Sala Apolo
1 de julio

Anscari Montori, La improvisación y el interplay colectivo dentro de una formación estable

Sala Apolo
1 de julio

Joan Miquel Vila, AbsSens Movlma

La [2] de Apolo
1 de julio

Antonio Navarro, Músicas Afortunadas

Sala Apolo
1 de julio

Joan Carles Marí, The Wanderer

La [2] de Apolo
1 de julio

Max Villavecchia, Midstream

Sala Apolo
2 de julio

Víctor Nin, Rhythm, sonority, silenci. Michael Hedges y la guitarra acústica contemporánea

La [2] de Apolo
2 de julio

Anna Serra, Aaron Copland en clau de jazz i un assortit de trombons

Sala Apolo
2 de julio

David Nuri, *Live Remixers feat. Bob Marley*

La [2] de Apolo
2 de julio

Joan Palà, *La timba cubana, el nou gran gènere de Cuba*

Sala Apolo
2 de julio

Laia Badrenas, *Ànima groovera. El beat que mueve mi cuerpo*

Taller de Músics 24
4 de julio

David Martínez, *M3V (Martínez, Martínez, Muijal i Vall)*

JazzSí Club
4 de julio

Javi Garrabella, *Ethic Labs. Dismembering Fractals*

Taller de Músics 24
4 de julio

Rocio Seligrat, *SoMMeliers. Jazz de cámara*

JazzSí Club
4 de julio

Claudia Steccato, *Sour Project*

Taller de Músics 24
4 de julio

Pere Pelegrí, *Taille-herbe à fils*

Taller de Músics 24
4 de julio

Ciclo Connexions

Big Ensemble Taller de Músics, *Nadando en el olvido, sobre poemas de Leopoldo María Panero*

Sala Apolo
1 de octubre - Nueva producción

Omega (1996) · Enrique Morente & Lagartija Nick

Taller de Músics 24
4 de octubre - Discoforum

Álex González & Jordi Matas, *Satie, Debussy i Ravel*

Taller de Músics 24
5 de octubre

Fundación Tony Manero & Original Jazz Orquesta Taller de Músics

Sala Apolo
6 de octubre - Nueva producción

Xavier Baró & Renaldo & Clara

La [2] de Apolo
7 de octubre

Fahmi Alqhai & Arcángel & Accademia del Piacere, *Las idas y las vueltas*

Sala Apolo
8 de octubre

The Juliet Letters (1993)

· **Elvis Costello & The Brodsky Quartet**

Taller de Músics 24
11 de octubre - Discoforum

Niño de Elche & Los Voluble, *RaVerdial*

Sala Apolo
14 de octubre

Funkystep & The Sey Sisters

La [2] de Apolo
15 de octubre

A Contra Blues & Tote King

La [2] de Apolo
16 de octubre

Del 'Walk this way' de Run DMC & Aerosmith al 'Collision Course' de Linkin Park · Hip hop crossover

Taller de Músics 24
18 de octubre - Discoforum

David Nuri & Alfred Tapscott, *Live Remixers feat. Bob Marley*

Taller de Músics 24
19 de octubre

Branca Santa, *Trompetes d'assalt*

La [2] de Apolo
20 de octubre

José Carrasco con Gabriel Amargant, *Hell of a Beat! Ilusiones rítmicas y juegos de compás*

Taller de Músics 24
26 de octubre

Belda & Sanjosex,
Càntut

CAT Tradicionàrius
27 de octubre

Raynald Colom

Manresa
6 de octubre

Joan Chamorro Reunion
& Rita Payés

Sala Apolo
30 de octubre

www.festivalconnexions.com

Nuevas Producciones

Martirio

Montcada i Reixac
1 de abril

Marco Mezquida

Madrid
23 de abril

Leo Genovese

Amsterdam
28 de mayo

OJO & Sole Giménez

Jamboree I Barcelona
14 de febrero

Chicuelo - Mezquida

Feria Mediterránea de
Manresa
7 de octubre

Promoción Musical

La promoción reúne las diferentes estrategias para introducir y poner en circulación en el mercado las producciones y propuestas más solventes, estratégicas o de interés. Taller de Músics facilita la distribución comercial de creaciones de factoría propia, pero también otras que reciben acompañamiento artístico.

Blues

A Contra Blues

5 conciertos en Girona, Barcelona, Premià de Dalt y Sabadell.

Big Mama Montse & Riqui Sabates Blues Band

3 conciertos en Caldes d'Estrac, Vila Seca y Bolvir.

Dixie

Dixie Band Taller de Músics

6 conciertos en Ripollet, Barcelona, Sant Pol, Montcada, Sant Cugat y Montblanc.

Jazz

Andrea Motis, *Emotional Dance*

24 conciertos en Palma de Mallorca, Murcia, Sant Cugat, Solsona, Barcelona, Bilbao, Mollerussa, Sant Cugat de Sagarrigues, Zaragoza, Madrid, Altafulla, Torrent, Cardona, Igualada, Vilafranca del Penedès, Granada, Santa Maria d'Horta d'Avinyò y Artà.

Jove Big Band

2 conciertos en Terrassa y Barcelona.

Eva Fernández

27 conciertos en Barcelona, Sant Joan Despí, Cardedeu, El Vendrell, Parets del Vallès, Palafròls, Castelldefels, Vilafranca del Penedès, Sabadell, Premià de Dalt, Logroño, Ibiza, Vic, Madrid, Albacete, Gandía, Santander y Avilés.

Joan Chamorro & Rita Pallés

1 concierto en Ametlla del Vallès.

Original Jazz Orquesta

5 conciertos en Barcelona.

Sant Andreu Jazz Band

14 conciertos en Barcelona, Tarragona, Platja d'Aro, Torrelles, Sabadell, Prades, Cervera, Châteauneuf du Faou, Poble Segur, Engadine Palafrugell y Cardona

Threejay

3 conciertos en Barcelona, Banyoles y León.

Sophie Wells

30 conciertos en Alella, Barcelona, Teruel, Montcada, Lloret de Mar, Zaragoza, Esplugues de Llobregat, Masquefa, Vall d'en Bass, Arenys de Mar, Sabadell, Girona, S'Agaró, Capellades, Palafrugell, L'Estartit y Menorca.

Flamenco

Chicuelo

3 conciertos en Madrid, Poznan y Málaga.

Duquende

3 conciertos en Madrid, Valencia y L'Escala.

Salao

3 conciertos en Venezuela, Hospitalet del Llobregat y Barcelona.

Pere Martínez

23 conciertos en Banyoles, Barcelona, Terrasa, Sant Boi de Llobregat, Girona, La Bisbal d'Empordà, Rennes, Vilafranca del Penedès, Sant Cugat, Esterri d'Àneu, Sant Joan de les Abadesses, Balatonboglár, Cadaqués, La Garrotxa, Vila Seca, Llérida, y Les Planes.

Rumba Catalana

Peret Reyes

2 conciertos en Barcelona y
Banyoles

Música Mediterránea

Rumbamazigha

5 conciertos en Perpignan,
Villena, Barcelona, Lérida y
Cardedeu.

World Music

Marinah & Chicuelo

9 conciertos en Madrid,
Barcelona, Banyoles, Calella,
Praga, Budapest, Timisoara y
Valencia.

**Balkan Paradise
Orchestra**

5 conciertos en Barcelona, y
Cornellà de Llobregat.

Hip hop

Flatlipz & Adri Bueno

1 concierto en Sant Sadurní
d'Anoia.

Otras Músicas

**Marxing Band Taller de
Músics**

4 conciertos en Barcelona.

Área Social

Desde 2014 la Fundación Taller de Músics desarrolla una línea de trabajo dentro del ámbito de la intervención social que pretende acercar la práctica musical a diferentes sectores de población, especialmente aquellos más vulnerables o desfavorecidos.

Se trata de profundizar en el potencial de la música como:

- espacio de participación y colaboración;
- herramienta de empoderamiento y realización personales;
- motor de dinamización y transformación sociales.

La acción social se alimenta del resto de ámbitos de actuación del Taller de Músics. Además del equipo pedagógico de la escuela, los proyectos cuentan con músicos reconocidos y formadores musicales expertos que aportan un plus cualitativo y significativo, acortando la distancia entre artista y sociedad. Las creaciones que surgen disfrutan de apoyo profesional para convertirse en propuestas artísticas con proyección y recorrido dentro del sector.

Taller Obert es un proyecto de acompañamiento a la reinserción social mediante un programa de actividades musicales de formación, creación, relación y empoderamiento. Se dirige a adultos en riesgo de exclusión, con habilidades y vocación por la música, que salgan o estén en proceso de emancipación de una entidad, centro o servicio de asistencia social donde hayan hecho estancia y/o recibido atención prolongada. Se trata de ofrecerles un espacio semanal gratuito de profundización en la práctica y la cultura musicales de la mano de profesionales del sector, para mejorar sus posibilidades de integración social y laboral. Taller Obert se articula en torno a un espacio semanal, donde se realizan actividades colectivas:

- Entrenamiento en aptitudes musicales genéricas y nociones musicales prácticas (ritmo, afinación, tempo, dinámicas, métrica, oído, percusión, voz, improvisación...).

- Preparación de repertorio musical en grupo instrumental.

En cada sesión se ofrece una comida (almorzar), y se facilitan billetes de transporte público a aquellos que tengan que desplazarse para asistir.

Personas beneficiarias

- 22 personas (7 mujeres / 15 hombres)
- Originarios de España (14), Hongría (1), Nigeria (1), Italia (1), Ecuador (1), Camerún (1), Portugal (1), Suiza (1), Francia (1).

- Horquilla de edades entre 17 y 49 años.
- Niveles musicales diversos
- Desempleados (13), empleados (8), estudiantes (3) estudian y trabajan (2).
- 2 conciertos finales.

Conciertos

Concierto final 1er cuatrimestre

Taller de Músics 24

Concierto final de curso

Taller de Músics 24

Cabal Musical es una iniciativa de apoyo al talento musical en la Franja Besòs de Barcelona. Consiste en poner en valor, formar y promover grupos y músicos jóvenes de barrios vulnerables, para contribuir a la cohesión social, la proyección y la dinamización del territorio. Se dirige a músicos y grupos musicales emergentes, con talento y aptitudes artísticas, que provengan de entornos sociales desfavorecidos o vulnerables, y que por esta razón tengan dificultades para dar salida formal a sus inquietudes creativas. Se priorizan perfiles jóvenes, entre 16 y 35 años, que sin disfrutar de una trayectoria sólida en el ámbito de la música profesional muestren predisposición y capacidad para iniciarse en la experiencia del emprendimiento musical con un posible horizonte profesional.

Los participantes reciben preparación musical y artística para convertir sus inquietudes creativas en proyectos de emprendimiento artístico y disfrutan de acompañamiento profesional para su introducción en el sector. Taller de Músics pone a su disposición sus recursos y experiencia en la formación musical y la industria cultural.

El proyecto social Cabal Musical estaba previsto que se iniciara en 2016 pero finalmente se fue atrasando debido a las relaciones institucionales con el Ayuntamiento. El planteamiento inicial era que el proyecto fuera financiado sólo por el Ayuntamiento de Barcelona, pero con la ampliación del área de acción a más ciudades del Besòs, se planteó la alianza con el Consorcio del Besòs. Esta cuestión supuso toda una serie de reuniones que fueron atrasando la firma del convenio y el inicio del proyecto. Finalmente, el convenio se firmó a 31 de diciembre de 2016 y se llevó a cabo durante el 2017.

www.cabalmusical.cat

Refent Sintories es un proyecto de dinamización comunitaria basado en acciones de capacitación docente, emprendimiento social y construcción de representaciones con músicos gitanos de Gràcia (Barcelona). Se dirige a jóvenes con habilidades y experiencia musicales, a los cuales se prepara para realizar actividades de formación musical y divulgación del patrimonio musical propio. De este modo se quiere promover las relaciones del colectivo gitano con otros vecinos y entidades del barrio, recuperar su visibilidad e integración históricas en la sociabilidad de Gràcia, mejorar su reconocimiento social y sus condiciones de vida.

Refent Sintories es una iniciativa del Ayuntamiento de Barcelona (Distrito de Gràcia) que desarrolla y gestiona el Taller de Músics

Personas beneficiarias

- 3 personas (3hombres).
- Horquilla de edades entre 18 y 23 años.
- Niveles musicales diversos.

Área Pedagógica

Los estudiantes del Taller de Música participan de un entorno creativo, dinámico e innovador que les permite aprender y desarrollar una carrera musical orientada a cualquier estilo ajustándose a cualquier nivel.

Perseguimos dos objetivos principales, siempre respetando los criterios de profesionalidad y eficiencia.

- **Ofrecer una sólida y completa formación**
- **Adaptar las líneas educativas a las realidades del momento, apostando decididamente por una formación que facilite la inserción de nuestros estudiantes en el mercado laboral.**

ESEM - Taller de Música Escuela Superior de Estudios Musicales

Los estudios superiores en los ámbitos del jazz, el flamenco, la música moderna y la música tradicional se incorporaron a la docencia del Taller de Música en el curso 2009-2010. Desde su inicio el ESEM se caracteriza por el compromiso y la experiencia de dar al estudiante una sólida y completa formación musical facilitando la inserción laboral de los alumnos formados en el centro. El modelo pedagógico profundiza en la práctica interpretativa, la composición o la educación musical. Es un marco idóneo para el desarrollo interdisciplinario dentro de un auténtico laboratorio de creación con profesores que cuentan con una larga experiencia docente y profesional. Todo esto dentro de unas instalaciones y equipamientos específicamente diseñados para el aprendizaje y la práctica musical en el Centro Cultural Can Fabra (Santo Andreu).

El ejercicio del ESEM 2016 ocupó el segundo semestre del curso 2015/2016 y el primer trimestre del 2016/2017 con sus cuatro especialidades de Pedagogía, Composición, Interpretación: Flamenco e Interpretación: Jazz y Música Moderna

Pedagogía Musical

La especialidad de Pedagogía Musical nace vinculada a las escuelas de música del Taller de Música y a sus escuelas concertadas, así como al Área de Proyectos Sociales. Ofrece un marco amplio y adecuado para el desarrollo de las prácticas asociadas a todas las asignaturas de didáctica, pedagogía y organización de centros.

PLAN DE ESTUDIOS

Formación básica: 42 créditos.

Obligatorias: 168 créditos.

Optativas: 12 créditos.

Prácticas externas: 6 créditos.

Trabajo Final de Titulación: 12 créditos.

Total: 240 créditos.

Composición

El objetivo de formar profesionales compositores pone especial énfasis en aquellas vertientes relacionadas con el oficio y los aspectos artesanales de la creación musical actual. Se plantea una visión ecléctica de la composición moderna: a partir del estudio riguroso de la tradición se prepara al alumno para una visión generosa de diferentes estéticas musicales. A su vez el departamento de Management & Producciones ofrece un marco idóneo para el desarrollo profesional de los alumnos de la especialidad de composición.

PLAN DE ESTUDIOS

Formación básica: 36 créditos.

Obligatorias: 180 créditos.

Optativas: 12 créditos.

Trabajo Final de Titulación: 12 créditos.

Total: 240 créditos.

Interpretación: Flamenco

El flamenco es un ámbito musical ligado al Taller de Músics desde sus inicios, hace casi 39 años. El ESEM ofrece el itinerario de intérprete de flamenco en sus modalidades de cante y guitarra junto con materias teóricas explícitas de flamenco – historia, formas, armonía –, y asignaturas comunes de otros itinerarios de perfil teórico-musical y humanístico.

El departamento de Management & Producciones posibilita que el alumno se forme también en el escenario.

PLAN DE ESTUDIOS

Formación básica: 36 créditos.

Obligatorias: 162 créditos.

Optativas: 30 créditos.

Trabajo Final de Titulación: 12 créditos.

Total: 240 créditos.

Interpretación: Jazz y Música Moderna

El itinerario en Interpretación de Jazz y Música Moderna tiene como finalidad la formación cualificada de músicos capaces de interpretar con solvencia diferentes repertorios de jazz y música moderna como base para poder abordar cualquier otro repertorio moderno y conocer el entorno profesional, tecnológico, artístico y cultural para llegar a diseñar, crear y dirigir su propio proyecto o integrarse en los proyectos de otros aportando valor. El diseño de los dos itinerarios tiene un carácter muy práctico gracias al programa de masterclasses y workshops, así como a la implicación del departamento de Management & Producciones en los proyectos de los estudiantes.

PLAN DE ESTUDIOS

Formación básica: 36 créditos.

Obligatorias: 168 créditos.

Optativas: 24 créditos.

Trabajo Final de Titulación: 12 créditos.

Total: 240 créditos.

Formación Profesional

La programación de formación profesional ofrece recursos especializados para ampliar la preparación y oportunidades de músicos y profesionales del sector. Es una formación que ayuda a los músicos a estar al día y responde a la necesidad de continua reinención, reciclaje y diversificación profesionales, y a las exigencias de calidad y conexión con la escena.

Cápsulas formativas

Programa regular de formaciones monográficas de corta duración, conducidas por músicos de renombre y otros

especialistas. Basadas en la proximidad, se combinan las orientaciones magistrales con espacios de interpretación compartida, aprendizaje por experimentación, intercambio musical, demostraciones prácticas y evaluaciones de propuestas creativas.

Masterclasses | Workshops | Charlas | Jornadas de instrumento

Curso Julio Intensivo

Programación estival intensiva que los participantes pueden cursar mediante paquetes a medida. La oferta contempla cursos de especialización instrumental, de teoría musical, de conjunto instrumental y de técnicas o recursos generales, así como de formaciones específicas o especializadas.

Orquestas Formativas

Orquestas y bandas con vocación formativa tanto en la música practicada en grupo como en la experiencia escénica. Son proyectos musicales con entidad propia que orientan su trabajo hacia la realización de actuaciones equiparables a las profesionales. Son una iniciación práctica a la experiencia artística y la música en directo.

Jove Big Band | Marxing Band

Orquestas Profesionales

Taller de Músics dispone de grandes orquestas y formaciones instrumentales propias de carácter estable y profesional, que se ponen a disposición de las producciones de mayor envergadura. En sus filas conviven músicos profesionales con músicos emergentes para los cuales la participación en estos proyectos representa una oportunidad de profesionalización

Original Jazz Orquesta Taller de Músics | Big Ensemble Taller de Músics

Curso de Gestión Musical

Este curso ofrece una visión práctica, completa y exhaustiva de todos los factores que intervienen en la gestión musical. Dirigido a músicos, profesionales de la industria musical en general y gestores culturales que quieren aprender las bases teóricas pero también adquirir conocimientos prácticos, que compartiren con expertos en cada materia. El curso se complementa con clases magistrales donde destacados expertos analizaran en detalle algunos de los aspectos capitales de la industria musical.

Divulgación y Públicos

Programación que amplía la cultura musical de los participantes creando públicos más críticos, exigentes y preparados para propuestas innovadoras y heterodoxas. Estas iniciativas abren la posibilidad de despertar vocaciones, inquietudes y intereses por la música en cuanto a su práctica, audición o el estudio teórico.

Espai Sènior

Propuesta formativa de aprendizaje de instrumento y/o música en grupo dirigida a personas mayores de 40 años, que se inician en la práctica musical o la retoman. El Espai Sènior cuenta con un equipo profesional de pedagogos que orientan y acompañan al alumno y es también un lugar de encuentro musical donde los estudiantes pueden interactuar con sus compañeros a partir de la práctica de la música.

Escola de Veus

La Escola de Veus es un coro en el que se trabaja la técnica vocal en todos sus aspectos, mediante un repertorio variado, rico, pleno de matices y estilos. La oferta

formativa trabaja el desbloqueo corporal, así como la manera de expresar correctamente la letra y el sentido grupal de la voz. Es un espacio con un enfoque divertido, profundo, de estudio, lúdico, de investigación y de encuentro.

Grupo de Percusión

El Grupo de Percusión es una actividad inclusiva en la que los participantes no necesitan tener conocimientos exhaustivos de percusión. Se trabajan los ritmos de diferentes lugares del mundo: latinos, africanos, de América norteamericanos... y se integraron una gran variedad de instrumentos de percusión: congas, pailas, bongó, surdos, repenique, tambores, caja, bombo, cencerros, afiches, güiro... Se trabaja la improvisación, la disciplina de ensayo, la compenetración y el desarrollo de proyectos musicales colectivos.

Coro Taller de Músics

El Coro Taller de Músics es una formación abierta a todo el mundo, donde sus participantes disfrutan de un coro participativo sin necesidad de tener conocimientos de técnica vocal. El repertorio contempla la música moderna y el jazz siempre a medida de los participantes.

Audiciones didácticas

El Taller de Músics trabaja desde hace más de 15 años en la línea de las audiciones didácticas y las actividades musicales dirigidas al público familiar, infantil y juvenil. Las audiciones didácticas quieren activar las propias capacidades, despertar la sensibilidad, potenciar el gusto por la música, aprender a escucharla y ayudar a

conocer los fundamentos de la actualidad mostrando su diversidad. Son sesiones de audición musical informada con una gama muy variada de temas: flamenco, jazz, rumba, percusión, canto moderno, hip hop, rítmica, música, cine y nuevas tecnologías

Audicions Musicals I Flamenkat I Jazz en Viu... Swing!

Curso 'Descubre el Flamenco'

Taller de Músics apuesta porque una música tan rica como es el flamenco esté en igualdad de condiciones respecto de las otras músicas. Descubre el Flamenco es un curso online que acerca en profundidad la historia y la teoría musical del género teniendo en cuenta las últimas reflexiones de los expertos en los diversos temas, actualizando las teorías más extendidas y deshaciendo tanto como sea posible los tópicos que todavía se mantienen en el mundo del flamenco. El curso se dirige a todos los interesados en el flamenco sin que sean necesarios especiales conocimientos musicales.

Cápsulas Formativas

El rider técnico

Taller de Músics ESEM I
Centre Cultural Can Fabra I
Barcelona
14 de enero

Charla: Escuchad los prohibidos. la música como instrumento político

Taller de Músics ESEM I
Centre Cultural Can Fabra I
Barcelona
9 de febrero

Creative commons y derechos de autor

Taller de Músics ESEM I
Centre Cultural Can Fabra I
Barcelona
25 de febrero

Taller de comping con Jordi Farrés y Vicenç Solsona

Taller de Músics ESEM I
Centre Cultural Can Fabra I
Barcelona
26 de febrero

Workshop flamenco jazz con Chano Domínguez

Taller de Músics ESEM I
Centre Cultural Can Fabra I
Barcelona
2 y 3 de marzo

Presencia Escénica con Koko-Jean Davis

Taller de Músics ESEM I
Centre Cultural Can Fabra I
Barcelona
7 y 14 de marzo

Maestros de la guitarra: Peter Bernstein

Taller de Músics ESEM I
Centre Cultural Can Fabra I
Barcelona
12 de marzo

Workshop con Perico Sambeat

Taller de Músics ESEM I
Centre Cultural Can Fabra I
Barcelona
16 de marzo

Workshop con Joan Díaz

Taller de Músics ESEM I
Centre Cultural Can Fabra I
Barcelona
17 de marzo

Workshop de Técnica vocal con Rogiêrs

Taller de Músics ESEM I
Centre Cultural Can Fabra I
Barcelona
29 de marzo

I Jornada de Bajo y Contrabajo

Taller de Músics ESEM I
Centre Cultural Can Fabra I
Barcelona
2 de abril

II Jornada de batería y percusión

Taller de Músics ESEM I
Centre Cultural Can Fabra I
Barcelona
9 de abril

El productor musical: ¿quién es?, ¿qué hace?, ¿cómo lo hace?

Taller de Músics ESEM I
Centre Cultural Can Fabra I
Barcelona
14 de abril

Jornada de saxo y woodwinds

Taller de Músics ESEM I
Centre Cultural Can Fabra I
Barcelona
16 de abril

Historia del funk según Lalo López

Taller de Músics ESEM I
Centre Cultural Can Fabra I
Barcelona
5 de mayo

Masterclass de composición con Héctor Parra

Taller de Músics ESEM I
Centre Cultural Can Fabra I
Barcelona
26 de mayo

Workshop de improvisación con Leo Genovese

Taller de músics 24, Cendra,
24 I Barcelona
2 de junio

Workshop con Jeff**Jerolamon & Toni****Belenguer**

Taller de Músics ESEM I
Centre Cultural Can Fabra I
Barcelona
28 de junio

**Workshop de Bomba
(Música de Puerto Rico)
con Ifé**

Taller de Músics ESEM I
Centre Cultural Can Fabra I
Barcelona
22 de septiembre

**Workshop con Cliff
Almond & Jorge Sánchez
Balmaseda**

Taller de Músics ESEM I
Centre Cultural Can Fabra I
Barcelona
18 de octubre

**La música de Duke
Ellington con Duccio
Bertini**

Taller de Músics ESEM I
Centre Cultural Can Fabra I
Barcelona
19 de octubre

Defiende tu creación

Taller de Músics ESEM I
Centre Cultural Can Fabra I
Barcelona
25 de octubre

**El Crowdfunding a
Verkami amb Astrid
García**

Taller de Músics ESEM I
Centre Cultural Can Fabra I
Barcelona
9 de febrer - xerrada

**Masterclass con Becca
Stevens**

Taller de Músics ESEM I
Centre Cultural Can Fabra I
Barcelona
4 de noviembre

**Masterclass con Dick
Oatts**

Taller de Músics ESEM I
Centre Cultural Can Fabra I
Barcelona
4 de noviembre

Julio Intensivo**Comprende el flamenco
con Faustino Núñez**

Taller de Músics Escola I
Requesens 3-5 I Barcelona
juliol

**Combo de hip hop i neo
soul amb Meritxell
Neddermann**

Taller de Músics Escola I
Requesens 3-5 I Barcelona
3-21 de julio

**Taller de creación de
canciones con Enric
Hernández y Silvia Bel
Fransi**

Taller de Músics Escola I
Requesens 3-5 I Barcelona
julio

**Composición de una
banda sonora con Isidre
Palmada**

Taller de Músics Escola I
Requesens 3-5 I Barcelona
julio

**Improvisación para
violoncelo con Paul
Stouthamer**

Taller de Músics Escola I
Requesens 3-5 I Barcelona
julio

**Técnicas de la guitarra
rock con Artur Cabanas**

Taller de Músics Escola I
Requesens 3-5 I Barcelona
julio

**Audiciones
Didácticas****Pentina el Gat, 1, 2, 3...!
Rondalla va, Rondalla
viene**

Teatre Romea I Barcelona
18 de febrero

**Pentina el Gat, Pica de
Mans**

Teatre Romea I Barcelona
10 de marzo

**December Quintet, Pon
Música a... Buster
Keaton**

Teatre Romea I Barcelona
7 de abril

Rolf & Flor

Teatre Romea I Barcelona
21 de abril

Latidos de Música

Teatre Romea I Barcelona
19 de mayo

**Taller de Músics, Arítmia
de Rumba**

Teatre Romea I Barcelona
10 de noviembre

Tubos del Mundo

Teatre Romea I Barcelona
25 de febrero y 24 de
noviembre

Flamenkids

Palau de la Música Catalana
I Barcelona
7, 8, 10, 11 y 12 de abril

Patronato y Equipo

Patronato de la Fundación

Presidente y fundador

Luis Cabrera

Vicepresidenta

Lola Huete

Secretaria

Carmen Gallegos

Vocales

Joan Albert Amargós

Miquel Fernández

Antonio Narváez

Amelia Feito

Domènec Bergadà

Bienve Moya

Felipe Angel Estévez

Joaquín Herrero

Xavier Salrà

Manel Rojas

Equip

Gerencia

Diego Ruiz

Administració, finances i RRHH

Mireia Martín

Mercè Villanueva

Comunicació

Jefa de equipo: Pilar Marín

--

Clara Cardona

Management y producciones

Diogo Pereira

Julio Quintas

Àrea Social

Martí Marfà

Gestió Fundació

Jefa de equipo: Estefanía

Soler

--

Ana Cabrera

ESEM

Directora técnica: Carme

Rincón

Director pedagógico: Jordi

Gaspar

Jefe de estudios: Santiago

Galán

--

Equipo de gestión y Secretaría académica

Paula Llavina

Enric Aragonès

Patricia Zapata

Área de dinamización de alumnos

Marta Vallespín

Mantenimiento y logística

Ángel Armenteros

Miguel Fernández

IT Manager

Joan Berenguer

Instituciones y Empresas Colaboradoras

Colaboradores y mecenas

Selección de prensa

■ TEATRE: ESTRENES DEL MES

CIUTAT FLAMENCO

Mercat de les Flors, Del 18 al 21/05

Ciutat Flamenco arriba a la 23a edició amb uns comissaris de luxe: **Israel Galván**, **Pedro G. Romero** i **Patricia Caballero**. Amb aquest triumvirat d'avantguarda el festival segueix apostant per una visió transcultural del gènere,

i creació conjunta, on la improvisació i la proximitat amb el públic són ingredients importants.

Israel Galván presentarà un doble programa de *Fla.Co.Men*, que només es va poder a veure a Catalunya al Temporada Alta del

de **Cesc Gelabert**. Molt interessant també serà poder veure *La Urdimbre Morente*, un espectacle homenatge creat per a l'ocasió pel mateix Israel Galván, amb la participació de Pedro G. Romero i **José Enrique Morente**, fill del cantautor.

Entre les altres actuacions de Ciutat Flamenco, destaquem les següents propostes: *Máquinas y flamencas*, una trobada entre **Alejandro Rojas Marcos** (piano), **Niño de Elche** (cante) i **Raül Cantizano** (guitarra) al voltant del que és maquina i el que és flamenc; *Infusión*, d'**Inés Bacán**, una de les veus actuals més singulars del cante jondo; *Compare*, amb **El Junco** (baile), **David Palomar** (cante) i **Roberto Jaén** (palmas i cante); i *Equilibrio arcaico*, de la ballarina i coreògrafa japonesa de *butoh* **Minako Seki**.

/// FREDERIC BORJA

El festival segueix apostant per una visió transcultural del gènere, oberta a espectacles on el flamenc exerceix d'amfitrió d'altres sonoritats i llenguatges escènics

oberta a espectacles on el flamenc exerceix d'amfitrió d'altres sonoritats i llenguatges escènics. La filosofia subjacent continua basant-se en la creença que tot-hom pot adoptar el flamenc com a forma d'expressió artística, i que està permès barrejar-lo, transformar-lo i pervertir-lo per donar lloc a noves fórmules. En aquesta edició, els espectacles programats parteixen d'un treball d'intercanvi

2014. En aquesta ocasió, el geni de Sevilla s'emmiralla en diferents músics, fent del seu propi cos un ferotge instrument de percussió amb oïda de metrònom. La primera nit tindrà com a convidat especial el *bailaor* madrileny **El Güito**, artífex d'una creació per *soledá* que ja ha passat a la història del gènere per mèrits propis. L'apil·lag de la segona nit comptarà amb la coreografia i la dansa

El 'bailaor' punk

L'iconoclasta **Israel Galván** balla l'espectacle 'Fla.Co.Men' al Mercat de les Flors en el marc de Ciutat Flamenco, el festival que comissaria. Avesat a trencar motlles, defensa que de les esquerdes sempre en surten nous camins

ESCENES

Es d'hora al matí i a Sevilla plou. Jo no hi sóc, però ho sé perquè Israel Galván m'ho explica per telèfon. Ah, els prejudicis! ¿Els artistes matinen? ¿També els que, com ell, han hagut de treure el cap enmig d'etiquetes esmolades, llançades des de tots els flancs possibles? Galván és per a molts el *bailaor* i coreògraf punk que es va definir a si mateix a partir del trencament. De tradicions, de convencions. Fins i tot els seus pares, els *baillores* José Galván i Eugenia de los Reyes, van sentir com una dolorosa traïció a les arrels flamenques la manera com l'Israel en desconstruïa les bases, fins que van arribar a entendre, respectar i admirar la seva veu única. ¿Què fa al carrer, a quarts de nou? Prosaica quotidianitat. Acompanya la seva filla a l'escola. I no té mans per a tantes coses: el mòbil, el paraigua, la mà de la nena.

Murmuris

Reprenem la conversa deu minuts més tard, quan ja ha deixat la Milena a classe. Té el temps comptat. L'esperen al gimnàs, on passarà bona part del dia. No, normalment no necessita deshidratar-se a la sala de màquines per mantenir aquest cos atlètic de 42 anys. Però ara hi deixa les hores perquè es recupera d'una lesió important que arrossega des de fa tres mesos. Ha de tornar a estar en forma perquè la setmana que ve actua a Barcelona en el marc de Ciutat Flamenco, el festival del qual és també comissari (assistit per Roberto G. Alonso i Patricia Caballero). El rellotge corre, però ell no demostra tenir pressa. Està aprenent a relaxar-se, i aquest és l'últim punt d'inflexió d'una carrera que en va plena. Ell en diu "canvis de cicle".

Murmuris. Un soroll de fons que li impedia concentrar-se i el portava a ballar cada cop més ràpid. Aquesta és la banda sonora que acompanya el record de Galván quan pensa en la seva època més desconcertant. "Jo era allà, a sobre de l'escenari, i el públic

no parava de parlar". Era el xivarri de l'estranyesa. De sobte Galván ja no semblava Galván. Quina contradicció, quan justament tot passava perquè ell estava buscant el seu propi camí. "Sempre he guanyat diners ballant, des dels quatre anys, quan acompanyava el meu pare i la gent ens tirava monedes". A casa va aprendre els canons, i els va entrenar en tot tipus de concursos, que guanyava sempre. "Feia el flamenc que sabia que el jurat volia veure". Fins que un dia es va cansar de fer-ho bé. De ser un purista de la tècnica,

de repetir esquemes. "Em van crucificar. La dansa és un terreny més lliure, però el flamenc és gairebé una religió. Jo era una persona que disfrutava jugant, canviava totalment l'esquema del ball, i a la gent la va molestar la meua llibertat".

El trencador, el revolucionari, l'irrespectuós amb la tradició, va haver de marxar a França per assajar la reconquesta. "Era l'any 2004, vam iniciar a Marsella una llarga gira, i allà vaig retrobar el silenci respectuós del públic. Les crí-

tiques van ser molt bones. I vaig poder créixer professionalment". Recuperada l'autoconfeïança, no va tenir mai més por de trencar motlles. Ha ballat vestit de flamenca, amb una cadira de berbera penjada del coll, sobre un llit de farina, dins d'un taüt. Perquè la mort ha sigut una presència continua en les peces d'aquest artista, famós també per les col·laboracions amb gent com Sol Picó (que amb el seu *Pa-ella mixta* li va donar visibilitat i èxit a Catalunya) o Akram Khan.

El *bailaor* punk ha anat madurant i la mort ja no li interessa tant. Ara tanca una etapa amb un espectacle, *Fla.Co.Men*, que d'alguna manera és un compendi dels anteriors (una desena llarga) i vol fer de frontissa amb un cicle nou. *A Fla.Co.Men* hi ha humor però sobretot hi ha relaxació. "Els flamencs tendim a estar molt tensos, ballem amb les celles aixecades. Jo fins ara he sigut de ferro. Ara sento el cos més tou, sento que tinc el cos més d'aigua".

En la seva condició de comissari del festival Ciutat Flamenco, Galván convida a la reflexió. "Avui el flamenc viu un moment confús. Els espectacles s'han acostat molt a la dansa, i a més els *baillores* tenen necessitat d'explicar coses. Sembla com si els importés més el que volen dir que la manera de dir-ho. No és una crítica, a mi m'agrada que el flamenc reuneixi tots els colors. Simplement és una constatació". Per reflectir-la ha demanat a intèrprets situats en els dos mons que s'acostessin a l'altre. Al ballarí de dansa, que fes flamenc, i a la inversa, una invitació que han acceptat, entre altres artistes, Minako Seki, Cesc Gelabert, Inés Bacán, Natalia Jiménez i Paloma Fantova. "La trobada entre la dansa i el flamenc provoca esquerdes, i les esquerdes obren nous camins. Això és molt estimulant", diu Galván poc abans que finalitzi el compte enrere que l'ha de portar, ara mateix, al gimnàs. Al carrer encara plou. **BELÉN GINART**

CIUTAT FLAMENCO
MERCAT DE LES FLORS DEL 19 AL 21 DE MAIG

Ciutat Flamenco Una nova edició d'aquesta trobada, hereva del veterà Festival de Flamenc de Ciutat Vella, que fa cinc anys que es va traslladar al Mercat de les Flors. Ara, amb moltes dones com a grans protagonistes

Flamenques i heterodoxes

NURIA CUADRADO

A Ciutat Flamenco tots els palos i tots els estils troben el seu escenari: des d'una trianera de soca-rel i anys fins a una japonesa criada al butoh i crescuda al Berlín multicultural. I és que aquest festival que està dedicat a les "propostes empíriques, heterodoxes, transgressores i interdisciplinàries" de cant i ball flamenc, aquest certamen que se celebra al Mercat de les Flors a càrrec del Taller de Músics, que ja té 23 anys a les espatlles i que comissarien Israel Galván, Pedro G. Romero i Patricia Caballero, té per divisa que qualsevol pugui adoptar el flamenc com a forma d'expressió: de la trianera a la japonesa, dels més jondos als més experimentals.

Un denominador bastant comú en la seva programació? Que les dones cada cop manen –i arrisquen– més sobre l'escenari (encara que els homes continuïn trepitant molt fort: presentaran les seves propostes, a més d'Israel Galván amb *Fla.Co.Men* i de Cesc Gelabert, amb *Soleá* –tots dos coincidiran en el cartell de dissabte–, artistes com El Junco, El Güito o Caracafé). Però avui seran elles les que prenguin la paraula i la primera a fer-ho, ja que per anys i experiència s'ho ha guanyat amb escreix, és Uchi –Carmen Lérica–, la trianera, membre d'una família flamenca de soca-rel.

Uchi, amb Patricia Caballero, ballarà *Manomá* (el dissabte 21, a les 20 h), un espectacle en el qual tot neix d'Uchi i de la seva història, de la seva manera d'entendre el flamenc i de la veritat que ella trans-

met. "Que per què s'han interessat en mi? Doncs no ho sé, suposo que hi hauran vist alguna cosa", explica Uchi, dona de poques paraules, però sempre sentides: "Des de molt jove he menjat flamenc del bo, el que feia la meua família, que és de Triana. I suposo que el que puc aportar després de tants anys és la naturalitat, el sabor del compàs o arrencar un olé", afegeix aquesta bailaora, que ja va participar en l'espectacle d'Israel Galván *Lo real*

Amb Israel Galván i Pedro G. Romero com a comissaris, el festival aposta pel risc i la interdisciplinarietat

i que està convençuda que "en el flamenc cal obrir nous camins i seguir endavant".

En això l'ajuden Patricia Caballero i la seva directora, Balbina Parra, que a *Manomá* intenten ficar-se dins Uchi, "entrar en la seva vida com a artista i com a persona, perquè d'ella surt la bellesa; en treure-li el suc a Uchi, a la història dels seus avantpassats, a la memòria del seu cos, arribem a alguna cosa que per a nosaltres és molt propera al flamenc", explica Patricia Caballero que, posats a definir aquesta essència, tampoc no es queda sense paraules: "Té a veure amb el plaer de viure el moment, amb l'espontaneïtat, amb apropiarse de l'espai, amb fer-lo propi i omplir-lo d'energia". I aquí el discurs es creua amb el de la japonesa Mi-

nako Seki, que l'any passat va compartir escenari amb Sol Picó amb l'espectacle *We women*, perquè aquesta mestra del butoh també concep el flamenc com una energia que es transmet i que ens connecta.

Minako Seki va arribar al flamenc per camins molt diferents dels de la sang o les arrels; hi va entrar des del butoh, l'estil de ball sorgit al Japó després de la Segona Guerra Mundial en contraposició a la influència americana. "Curiosa-

A dalt, la japonesa Minako Seki, que estrenarà al Mercat 'Equilibrio arcaico'. A baix, la bailaora de Triana Uchi, que presenta 'Manomá'

FOTOS: LUDWIG HEIMANN / JAVIER ANDRADA

ment –explica Minako–, l'etimologia de la paraula butoh prové de zapateado. Suposo que sabatejar és una cosa ancestral que, d'alguna manera, ens comunica amb la mare natura, a la qual preguntem pel nostre destí. La dansa de Carmen Amaya tenia aquesta cosa mística que permet a l'home connectar amb les forces de l'univers i mitjançar en una dimensió espiritual".

Minako, resident a Berlín des de mitjans de la dècada dels vuitanta, presentarà al Mercat (dijous, a les 20,30 h) el seu espectacle *Equilibrio arcaico*, que ha concebut al costat d'Israel Galván i –de nou– Patricia Caballero. "Miro d'utilitzar el poder creatiu de la imaginació per reinterpretar tant el butoh com el flamenc, per portar-los al meu propi terreny i crear el meu propi llenguatge amb uns nous arranjaments", explica la japonesa, conscient que "per descomptat, el resultat no és ni flamenc ni tampoc butoh".

"El flamenc hauria de reinterpretar-se a través de l'autenticitat dels seus baillores i no quedar ancorat en formes buides del passat", aposta Seki, que coincideix plenament amb l'opinió de Patricia Caballero: "En algun moment el flamenc es va aturar i hem cregut que aquesta és la seva història veritable, però el flamenc sempre ha estat fusió. El flamenc és una cosa

La japonesa Minako Seki va arribar al flamenc des del butoh; el de la sevillana Uchi ve de la tradició

molt viva", defensa. I a tot això Balbina Parra, directora de *Manomá*, encara afegeix: "El flamenc està en el seu millor moment per llibertat i coneixement. Si Uchi transmet és perquè ho fa des de dins i perquè la seva llibertat és flamenca". Si: la seva llibertat és flamenca, com la de Patricia o la de Minako, però també com la d'Inés Bacán, que presentarà *Infusió*; la de Mónica Valenciano i el seu *Impregnaciones en la Srta. Nieve y Guitarra*; la de Natalia Jiménez, amb *Práctica en la frontera*; i la de Paloma Fantova que al Mercat ballarà *Didlisis*. Per a totes elles, i amb el permís dels seus companys homes, un olé. |

Ciutat Flamenco
MERCAT DE LES FLORS
DEL DIÀDRES 18 FINS AL DIJUMENGE 22 DE MAIG

Les fílies d'Israel Galván al Ciutat Flamenc

ARA
BARCELONA

L'espectacle *Fla.co.men*, d'Israel Galván, és l'epicentre de la nova edició del festival Ciutat Flamenc, que se celebrarà des d'avui i fins diumenge al Mercat de les Flors. La idea de *patchwork* que Galván enfila a *Fla.co.men* –un compendi d'una desena dels seus espectacles que en les dues funcions tindrà epílegs a càrrec de Cesc Gelabert i El Güito– explica també el cartell d'enguany, teixit de complicitats de Galván amb artistes que comparteixen “una comprensió àmplia del gest flamenc” i que volen “atrapar l'expressió d'un moment present, una comprensió de la dansa que flueix ara”, afirma el comissari Pedro G. Romero, que comparteix tasca amb Patricia Caballero i el mateix Galván.

La dotzena de propostes que es presentaran són creacions que par- teixen de l'intercanvi i la creació conjunta amb Galván. La primera nit n'és una mostra: el *bailaor* presenta al pú-

El Niño de Elche actuarà al Ciutat Flamenc en format trio. ARA

blic català la cantaora Inés Bacán i la ballarina Mónica Valenciano, un nou espectacle interpretat per la japonesa Minako Seki i el muntatge al voltant de *Máquinas y flamencas* que executen el *cantaor* Niño de Elche, el guitarrista Raúl Cantizano i el pianista Alejandro Rojas-Marcos.

Divendres se celebrarà una festa típica de Cadis amb *baile, cante i palmas* d'El Junco, David Palomar i Roberto

Jaén, i els espectacles de Natalia Jiménez i Caracafé. I dissabte serà el torn dels tandems de les *bailaoras* Uchi i Patricia Caballero i el *baile* i percussió de Paloma Fantova i Sabú Porrina. També s'han previst activitats paral·leles, com un laboratori amb Patricia Caballero, una trobada amb Israel Galván i dues exposicions: de dibuixos de Mónica Valenciano i de tapissos de Teresa Lanceta. ■

TRAS UNA TEMPORADA LESIONADO

Galván reaparece con 'Fla.Co.Men'

► El bailar es artista y cerebro del Ciutat Flamenco

MARTA CERVERA
BARCELONA

El iconoclasta bailarín y coreógrafo Israel Galván regresa a escena tras una lesión. *Fla.Co.Men*, espectáculo estrenado en el Temporada Alta en el 2014, es uno de los platos fuertes del Ciutat Flamenco, muestra impulsada por el Taller de Músics que recala, entre hoy y el domingo, en el Mercat de les Flors. El bailar es contará con un invitado especial cada día. El Güito y su famosa *Soleá*, considerada una obra maestra, cerrará el espectáculo mañana. Y el sábado, Cesc Gelabert, veterano de la danza contemporánea, realizará su propia versión de esta famosa pieza conservando el sonido de zapateado original del Güito.

Desde hace años, el Ciutat Flamenco ofrece actividades paralelas abiertas a la experimentación en busca del flamenco 3.0. En esta edición, con una dirección artística liderada por Galván junto a sus colaboradores Pedro G. Romero y Patricia Caballero, se buscan nuevas veredas. «La idea es que nadie presente lo típico», dice G. Romero. Aunque haya algunos espectáculos ya estrenados, todos tendrán algo distinto. «No hemos ido a comprar diferentes montajes para hacer una paella, sino a personas que entran muy a fondo en el flamenco desde su particular visión o estilos», afirma Caballero.

Ella misma se pone como ejemplo. Nacida en Cádiz y tras dedicar

se a la danza contemporánea, tardó años en descubrir el flamenco. Y también está la japonesa Minako Seki, proveniente de la danza contemporánea y el teatro físico y que, sin embargo, «lleva el espíritu flamenco dentro», según destacan los comisarios, encantados con la visión de Carmen Amaya que presenta hoy.

Galván recuerda la inutilidad de compartimentar el arte, un mundo orgánico donde se crean nuevas conexiones de forma constante. «Kazuo Ono, maestro del *butoh*, quedó

marcado tras ver bailar a La Argentina. Aquello le cambió, como a mí me cambió conocerlo a él ya mayor. También me influyó trabajar con Suzuki Takeshi y comprobar la energía que desprendía. En el flamenco hay una energía similar a la del *butoh*».

NUÉVOMONTAJE El bailar es utilizará el festival para acercarse a artistas con los que planea crear su nuevo montaje, titulado *Fiesta*. Tanto él como Caballero se han implicado en muchos de los espectáculos que se presentan en el Ciutat Flamenco. «Yo, hasta ahora, he bailado solo o con objetos porque veía el flamenco como algo muy individual. La coreografía flamenca es posible en una fiesta y para eso lo más lógico es que haya gentes», argumenta Galván, pensando ya en su nuevo reto profesional. «Ya he llegado al tope de bailar solo», admite con ganas de cambiar.

En el apartado musical destaca *Máquinas flamencas*, título del concierto que ofrecerán Raúl Cantizano, un guitarrista y luthier del siglo XXI, Niño de Elche, con cante de otra dimensión, y Alejandro Rojas-Marcos, un inquieto compositor y pianista. Su espectáculo con instrumentos preparados y voces distorsionadas inaugurará la muestra, precedida de las actuaciones de *Infusión*, una propuesta de la veterana cantaora Inés Bacán, y de un montaje muy íntimo, *Impregnaciones de la Srta. Nieve* y guitarra, a cargo de Mónica Valenciano. ■

EL FESTIVAL

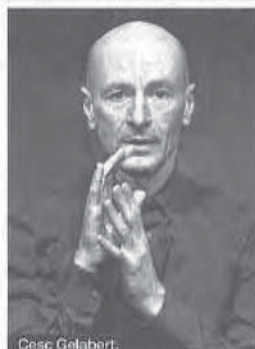
► Mañana, la fiesta la pondrán El Junco (baile), David Palomar (cante) y Roberto Jaén (palmas y cante). Emilio Caracafé, curtido tocaor, presentará *Dinamo*, y Natalia Jiménez confrontará la identidad andaluza y la catalana a través de la danza.

► El sábado, Patricia Caballero estrenará *Manomé*, fruto de su encuentro con Uchl, enorme bailaora gitana. Y el eléctrico baile de Paloma Fantova llegará con *Dilúsis o corriente rusa*, pura vibración erótica y salvaje con Sabu Porina al cajón.

► El domingo, Galván dará una conferencia con forma de taller, ¿Cómo suenan los cuerpos?

Israel Galván, en un momento de 'Fla.Co.Men'.

Cesc Gelabert.

El Güito.

Patricia Caballero, que estrena 'Manomé'.

Bienvenidos al nuevo flamenco

Israel Galván
presentará
«Fla.co.men» en
el festival

El Mercat de
les Flors
acoge el
Festival Ciutat
Flamenco
con Israel
Galván como
comisario

Hugo Guriel

Paco Ruiz

NOMBRES CLAVE

El viernes, el «Fla.co.men» de Israel Galván concluirá con la mítica «Soleá» con El Güito, Abajo, Minako Seki, que actuará el jueves

Carlos SALA- Barcelona
Cuando el mundo era sólo un ramal de agua y organismos aerobios, nada valía la pena. Pero entonces unas moléculas autoreplicantes se hicieron grandes, salieron del agua y empezaron a sacudirse, palpar, agitar, taconear, bracear y quejarse con lamento, porque dolía. Así nació el flamenco. No es un género musical, ni un arte antiguo, es la única forma en que la vida busca un hueco e intenta agrandarse. Por eso, hablar de flamenco y pensar en guitarras, mujeres en lunares y gritos de lamento no es sólo reduccionista e insultante, sino que una negación del gran axioma de la existencia, esto es, la vida, sólo es vida, porque es un arte. Y sino que se lo pregunten a esas moléculas autoreplicantes que con sus obstinadas convulsiones inventaron el flamenco hace 3.000 millones de años.

Esa necesidad intrínseca del

flamenco de buscar nuevos territorios se verá totalmente confirmada esta noche con el arranque oficial de una nueva edición del Festival Ciutat Flamenco. Comisariado por el bailarín y coreógrafo Israel Galván, con la ayuda de la bailarina Patricia Caballero y el sabio Pedro G. Romero, han programado una docena de espectáculos y talleres para demostrar que el flamenco es un arte performativo, que crea cosas, no sólo las reproduce y repite, y deja así siempre al público con la boca abierta.

El Mercat de les Flors volverá a ser el escenario elegido para todas las actividades que se programarán hasta el próximo domingo. El gran reclamo de esta edición será «Fla.Co.Men», de Israel Galván, solo con el que el coreógrafo ha fascinado al mundo entero y que en esta ocasión contará con dos epílogos muy especiales. El viernes, la función acabará con la presencia de El Güito, figura icónica del baile flamenco que interpretará su joya de la corona, «Soleá». Un día después, el epílogo estará protagonizado por Cesc Gelabert, que bailará a partir de la música creada por los movimientos de El Güito. «Todo el festival es como esas pequeñas chispas que surgen y que dan lugar después a una gran idea. El flamenco es siempre como un gran signo de interrogación. El propio El Güito es un enigma, Me encanta cerrar

ENTRE LAS
actividades
del festival
estará un
laboratorio
con Patricia
Caballero,
que ha
comisariado
el festival con
Israel Galván
y Pedro G.
Romero

Mercat de les Flors

mi espectáculo con un bailar de verdad», afirma Galván.

Otro de los espectáculos estrella será el nuevo niño bonito del género y la experimentación que posibilita, El Niño de Elche, junto a Raúl Cantizano y Alejandro Rojas-Marcos presentará «Máquinas y flamencas», una especie de conferencia escénica que incluirá desde un clave barroco a sofisticada electrónica para buscar el eco del flamenco en todos los recove-

cos del espacio tiempo, y vaya si el espacio tiempo tiene recovecos.

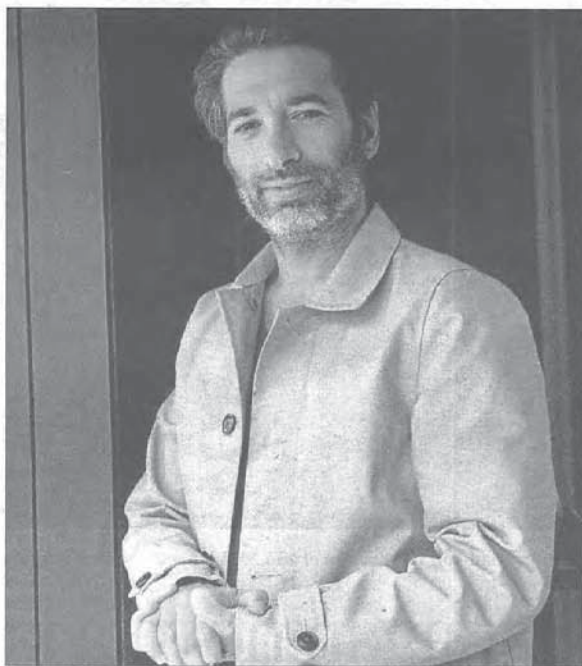
En el resto del programa destacan nombres como la cantaoira Inés Bacán, la bailarina Minako Seki. El junto, que actuará junto a David Palomar y Roberto Jaén, Natalia Jiménez, Uchi y Patricia Caballero y Paloma Fantova y Sabú. «Siempre he bailado solo y ahora quiero abrirme a más gente. Aquí bailamos todos con todos», dice Galván.

CULTURA

JUEVES, 19 MAYO 2016

Israel Galván traza los horizontes del Ciutat Flamenco

El bailaor comisaria el festival e invita a Gelabert a epilogar su 'Fla.Co.Men'

KIM MANRESA

Galván regresó ayer a Barcelona ya recuperado de una lesión

MARICEL CHAVARRÍA
Barcelona

El Ciutat Flamenco, el festival que organizan el Taller de Músics y el Mercat de les Flors y cuya 23.ª edición comenzó ayer con un homenaje a Enrique Morente, tiene claro que, hoy por hoy, la innovación del flamenco procede del baile. De hecho, viene de Israel Galván, como aseguró Cesc Casadesús, director del Mercat, durante la presentación de un cartel que propone insólitos maridajes y ansia detectar los recientes puntos de innovación. Y es que esta vez el comisario es el iconoclasta Galván, auspiciado por la bailarina gaditana Patricia Caballero y el flamencólogo Pedro G. Romero. Serán más de una docena de

propuestas de artistas como la bailarina japonesa Minako Seki, que hoy buscará un *Equilibrio arcaico* (20.30 h) en el hall del Mercat, o la cantaora Inés Bacán, que se arrancará en solitario por soleás (19 h) seguida de la danza contemporánea de Mónica Valenciano en la sala Pina Bausch. Habrá encuentros flamencos como el de mañana con El Junco y los cantaores David Palomar y Roberto Jaén (tres pases de 30') o piezas breves como la de coreógrafa híbrida Natalia Jiménez (Hall, 20.30 h), junto a Emilio Carafé, o maridajes como el de la propia Patricia Caballero –formada de espaldas al flamenco “hasta que descubrí su verdad”– y la bailaora Uchi (sábado, 20 h). Por no hablar de la electricidad que surgirá del baile de Paloma Fantova y la percusión de Sabú Porrina.

Galván, por su parte, ofrecerá dos funciones de su reciente solo *Fla.Co.Men*, con dirección escénica de Caballero: para el del sábado ha invitado a El Güito a interpretar a modo de epílogo su magistral *Soleá*. Y para el del domingo cuenta con la particular visión de Cesc Gelabert de esta misma obra de El Güito.

“Yo creo que ligan bien porque después de haber hecho yo un poquito el mamarracho, dejo bailando a un bailaor, y al día siguiente, como me tomo libertad de hacer unas líneas, dejo a la gente con un bailarín que hace danza”, dijo Galván entre risas. “Yo veo a Gelabert como un bailaor, igual que a Patricia, porque aunque sea un bailarín de contemporáneo, tiene una raíz. Y yo le dije que la *Soleá* del Güito era un enigma. ¿Por qué es tan buena?”, se pregunta la gente. Pensé que alguien de fuera sería capaz de abrirla a otra dimensión”, añade.

Galván, que estará al alcance del público en el Encuentro del domingo (de 11 a 18 h) ha abierto así un espacio en el que experimentar. “No se trata de ir al no va más, sino de presentar las cosas con cierta naturalidad –apuntó Pedro G. Romero–. Aquí no hay jurado, ni físico ni imaginario. El asunto para el público no es tanto lo que hay que ver, ni si es mejor lo de Natalia Jiménez o lo de Paloma Fantova, sino estar allí y ver cómo las propuestas van y viene, se oponen, se cierran, pues lo que pasará entre un espectáculo y otro será tan interesante como cada espectáculo en sí. Espero que la gente pueda disfrutar de la riqueza sin preguntarse si eso es lo nuevo. Es algo que se parece al placer y no tanto al deseo”.

El Niño de Elche, entre máquinas

■ Los comisarios de este Ciutat Flamenco también han dado carta blanca al heterodoxo cantor el Niño de Elche, que ofrece *Máquinas y flamencas* (hoy, 21.30 h) junto al pianista Alejandro Rojas-Marcos y el guitarrista Raúl Cantizano. Una reflexión sobre lo maquínico y lo flamenco, con clave y guitarras flamencas preparadas junto a voces distorsionadas natural y maquinamente

Galván es prova al Ciutat Flamenco

L'artista transforma
el festival del Mercat
de les Flors en un
espai de trobada

J. Bordes
BARCELONA

Aquesta nit i la vinent, hi ha l'oportunitat de veure el trepidant i desenfadat *Fla.co.men* d'Israel Galván al Mercat de les Flors, dins del festival Ciutat Flamenco. Avui, amb la *soleá* mítica d'El Güito, i demà, amb Cesc Gelabert ballant aquella mateixa *soleá* amb aire contemporani. El festival és, fins diumenge, un punt de trobada entre molts artistes que viuen el flamenc sense dogmatismes; molts d'ells formaran part del nou espectacle de Galván (hi haurà vuit components en escena), *Fiesta*, que s'estrenarà al març a França.

Si ahir el *bhutto* de Minako Seki convidava els espectadors a trobar nous fils d'aquesta disciplina arcaica, més tard seria Niño de Elche l'encarregat de tensar fins al límit. Aquesta tarda, a partir de les set, seran David Palomar i Ro-

Israel Galván, a
'Fla.co.men' ■ HUGO GUMIEL

berto Jaén, amb El Junco, els que es cuidaran d'obrir la vetllada. La voluntat dels tres comissaris del festival, Pedro G. Romero, Patricia Caballero i el mateix Israel Galván, és depurar d'artificiositat el festival i aconseguir que els artistes es trobin amb naturalitat. De la majoria d'accions previstes se'n desconeix el resultat: han acordat uns punts d'inici, una recerca, una intuïció. ■

Israel Galván es «Fla.Co.Men»

El bailaor flamenco Israel Galván convierte en oro todo lo que toca y por eso le han dado la varita mágica del festival «Ciutat Flamenco». Le han encargado que coordine el certamen junto a dos comisarios más, Patricia Caballero y Pedro G. Romero.

Este triunvirato se puso manos a la obra y confeccionó el programa del certamen que impulsa el Taller de Músics se celebra este finde semana en el Mercat de les Flors.

Las actuaciones de Galván son el eje de Ciutat Flamenco. El artista vuelve a escena tras una lesión con «Fla.Co.Men», el espectáculo que estrenó en Temporada Alta en 2014. Esta noche tendrá como invitado a El Güito que presentará su espectacular soleá en forma de epílogo y mañana será Cesc Gelabert quien reinterprete la so-

leá de El Güito.

Este festival busca nuevas fórmulas y el programa de esta edición es un buen ejemplo. «No hemos ido a comprar diferentes espectáculos para hacer una paella, sino a buscar personas que entran muy a fondo en el flamenco desde su particular visión», concreta Patricia Caballero.

La propuesta de Caballero será en sí un experimento. «Me he metido en una aventura con Uchi, una mujer gitana que pertenece a una de las familias más emblemáticas del barrio de Triana y que ya está retirada de los escenarios», desvela Caballero que cree que puede ser muy interesante ver bailar a Uchi desde su experiencia y su grandeza. Caballero se enamoró de Uchi y por eso ha contado con ella para este Ciutat Flamenco.

Otra de las sorpresas es Paloma Fontova, una gaditana que a los cuatro años empezó a bailar con su padre y a los nueve años ya bailaba con Farruquito. «Paloma es diferente, es un extraterrestre y aquí la veremos junto a Sabú Porrina», comenta el comisario Pedro G. Romero.

Este evento propone maridajes insólitos. La humildad de Galván se respira en la confección de este cartel que propone cosas tan especiales como La Soléa de El Güito que, en palabras de Galván, «es un monumento, una obra maestra» o la colaboración de Cesc Gelabert a quien define como «un gran bailaor».

La mayoría de entradas han volado, por a los que no se quieran perder esta gran cita con el flamenco les recomiendo que vayan por ahí a respirar el flamenco más puro. M. GÜELL

El cicle Connexions obre el diàleg entre músics

JORDI GARRIGÓS
BARCELONA

Amb la intenció d'anar més enllà dels concerts arquetípics en què un grup presenta les seves noves cançons i no hi passa res de sorprenent, la cinquena edició del cicle Connexions continua apostant pel diàleg entre músics i cultures sobre l'escenari. Segons explica Marçal Lladó, un dels directors, la filosofia del Connexions són els "intercanvis de propostes que es contaminen entre elles, sigui per temes estilístics, geogràfics o generacionals".

Els espectacles que es podran veure al Connexions, que comença l'1 d'octubre amb *Nadando en el olvido*, de la Big Ensemble Taller de Músics, no són els xous convencionals de cada artista: tots tenen algun element que els fa especials. "Cada concert té una història diferent al

darrere, sense una premissa buscada", explica Lladó, que enumera el tipus de propostes que acaben formant el gruix de la programació del festival: "Hi ha artistes que vénen amb una idea molt clara de producció, d'altres que surten directament del festival, que en facilita la trobada, i finalment els que ja estan treballant en un espectacle i que els encabim amb nosaltres".

Un dels que ja s'han pogut veure a Barcelona –concretament al festival Sónar del 2015–, però que es farà per primera vegada en una sala de la ciutat, serà l'exitosa col·laboració entre el Niño de Elche i Los Voluble *RaVerdial*, un compendi d'experimentació sonora amb reivindicació política i amb el toc llibertari del *cantaor*.

L'artista bisbalenc Sanjosex hi presentarà *Cantut*, un projecte conjunt amb Carles Belda que parteix de cançons recollides per la tradició

oral en diferents pobles de les comarques gironines i que els dos artistes han adaptat amb sons més contemporanis. La seva actuació, que serà el 27 d'octubre al Centre Artesà Tradicionàrius, comptarà amb la col·laboració de Jordi Casadesús (La Iaia) i la violinista Coloma

Niño de Elche i Los Voluble.

CELIA MACÍAS /
BANKROBBER

Bertran. Serà la primera vegada que es representarà a Barcelona després de l'estrena a la Fira Mediterrània de Manresa pocs dies abans.

Altres concerts que es podran veure a la programació del Connexions són l'estrena del primer llarg de Funkystep & The Sey Sisters, l'aroma de ponent de la col·laboració entre Renaldo & Clara i Xavier Baró, la trobada de la Fundació Tony Manero amb l'Original Jazz Orquestra Taller de Músics, el projecte mallorquí Branca Santa i l'espectacle *Las idas y las vueltas* de Fahmi Alghai & Arcángel & Accademia del Piacere.

Centrat en dues sales

Una de les grans novetats d'aquesta edició del Connexions serà que l'activitat del festival se centrarà en dos punts calents: la sala Apolo i el nou espai del Taller de Músics del carrer Cendra. Mentre que la programació més consolidada i professionalitzada anirà al local del Paral·lel, les propostes més emergents tindran lloc al nou local del Taller de Músics, d'on precisament sorgeixen algunes de les iniciatives menys conegudes d'aquest any. ■

Escenario|s

Enric Palomar Además de director artístico del Taller de Músics, donde ejerce también como profesor, es un destacado compositor de eclécticas influencias. Su próximo estreno se inspira en poemas de Leopoldo María Panero

La música impura

MURIA CUADRADO

Dice que funciona en estéreo. Y, lo que es más importante, asegura que le gusta. Estéreo porque su música suena por dos canales, se superpone y se complementa, pese a que algunos puedan pensar que procede de universos muy distantes: un altavoz amplifica el trabajo de Enric Palomar (Badalona, 1964) como compositor sinfónico (avalado por el estreno de *La cabeza del Bautista* en el Liceu en el 2009 o su reciente éxito, el pasado mes de junio, en la Staatskapelle de Halle, con una composición encargada para el décimo aniversario de la orquesta); mientras que el otro le lleva por derroteros más cercanos al jazz (ha trabajado con Santiago Auserón), al flamenco (por ejemplo, en *Poemas del exilio* con Miguel Poveda) o a la poesía: está a punto de estrenar sus composiciones sobre poemas de Leopoldo María Panero (*Nadando en el olvido*) junto a la Big Ensemble del Taller de Músics, escuela de la que además es director artístico.

Pero aunque pueda parecer que la suya es una carrera que discurre por derroteros inusuales, es fácil de entender si repasas su biografía: hijo de una familia de inmigrantes con escasa relación con la música, creció en l'Hospitalet y poco a poco se dejó atrapar por las partituras: "Con doce años empecé a tocar la guitarra, luego pedí un piano y empecé a estudiar... Con catorce o quince ya sabía que quería ser compositor", explica este músico que recibió una formación reglada en el Conservatorio de Barcelona pero que, como también se había dejado seducir por el jazz, completó sus estudios en la escuela de la antigua sala Zeleste y, además, se enamoró del flamenco: "Joan Albert Amargós fue quien me enseñó el oficio y me hizo tal y como ahora soy", apunta.

Y ¿cómo es Enric Palomar? ¿Cómo es su música? Para explicarse, busca ayuda en el título de un libro de Lluís Cabrera, fundador del Taller, *Catalunya serà impura o no serà*, y lo muda en "la música será impura o no será". Pero, cuando habla de impura no se refiere a la tan cacareada fusión. No. Palomar apunta a algo que yace más en el espíritu y en la concepción. "Mantenerse fiel a una

Autor de obras sinfónicas y operísticas, como 'La cabeza del Bautista', estrenada en el Liceu, el flamenco y el jazz forman también parte de su música

pureza diamantina es un afán imposible; la búsqueda de la pureza es un camino sin retorno", constata Palomar, que se declara halagado por quienes le consideran digno sucesor de Manuel de Falla. "Lo cierto es que persigo algunos de sus sueños, como el de situar las voces flamencas en una partitura al mismo nivel que las voces líricas, las de una soprano o un tenor". Y, como buen profesor (también ejerce como tal en el Taller) busca un ejemplo para explicarse mejor: "Un do sostenido es igual en una composición sinfónica, en una canción flamenca o en un rock. Cambia la posición del compositor, pero el material es el mismo".

Y ese material es el que le ha permitido firmar una producción de amplias miras: *Ruleta*, con libreto de Anna Maria Moix y Rafael Sender (1989); *Juana*, basada en la vida de Juana I de Castilla, con libreto de Rebecca Simpson (2005); el ballet sinfónico *Negro Goya*, encargo del Ballet Nacional de España (2011); *Bazaar Cassandra*, en la Neuköllner Oper de Berlín, con libreto de Marc Roisch (2014); las cantatas inspiradas

dos ciudades

BARCELONA En la capital catalana Palomar mantiene el contacto con el mundo de la educación musical, a través del Taller de Músics, pero también es su punto de conexión con el jazz o el flamenco.

BERLÍN En Alemania desarrolla su faceta más sinfónica, como el estreno el pasado junio de un concierto para orquesta en la Staatskapelle de Halle.

Enric Palomar

FOTO TERESA PEYRI

en textos de Juan Gelman y Salvador Espriu; o *Lorca al piano*, una suite gitana para cuatro pianos, percusión, voces (líricas y flamencas) y baile.

Además, sus dos patas como compositor se enraizan en dos ciudades diferentes: hace unos años se marchó a vivir a Berlín, desde donde desarrolla sus proyectos relacionados con la música contemporánea, ya sea sinfónica o de cámara, y en muchas ocasiones en colaboración con el director de orquesta José Caballé-Domènech, Director General (GMD) de la Ópera y Staatskapelle de Halle; mientras que su trabajo más cercano al jazz y el flamenco se encuadra en la relación que mantiene con el Taller de Músics, con el que colabora desde hace más de dos décadas.

Un referente

"Nuestra intención es convertir el Taller en un referente musical del sur de Europa y mantenernos como punto de encuentro del flamenco, que ha estado presente desde los inicios de la escuela, el jazz y las composiciones contemporáneas; el Taller tiene que ser un espacio donde todos podamos intervenir con la única premisa de la generosidad", apunta Palomar, quien señala como la singularidad de esta escuela el pasillo que constantemente abre a sus alumnos para que suban al escenario convertidos en talentos. Y dentro de esta iniciativa se enmarca el proyecto *Nadando en el olvido* sobre poemas de Leopoldo María Panero.

"El proyecto de trabajar sobre poemas de Panero partió del éxito conseguido con otro trabajo similar que realizamos sobre textos de Juan Gelman en el 2013", apunta Palomar, que reconoce haberse sentido siempre muy próximo al universo literario del poeta fallecido en el 2014. "Aquí volveré a utilizar voces flamencas que actuarán en contraposición a las voces de los trovadores del siglo XII que tanto inspiraron a Panero y que actuarán como un eco. La estética de Panero me ha permitido introducir un componente gamberro en la música; tan gamberro como él lo era".

Enric Palomar y Big Ensemble Taller de Músics
Nadando en el olvido

SALA APOLLO, BARCELONA, 1 DE OCTUBRE

Música i nit

Coordina Marta Salicrú
www.timeout.cat/concerts

GUIA TIME OUT DE

Connexions 2016

La cinquena edició del
cicle de Bankrobber i el
Taller de Músics és audaç.
Javier Blánquez en tria els
imprescindibles

Fundación Tony Manero & Original Jazz Orquestra Taller de Músics 6 d'octubre

Ara fa 20 anys, la Fundación Tony Manero va conquerir Barcelona a cop de funk, fent versions respectuoses dels vells clàssics de la música negra dels anys 70. En el concert especial d'aniversari, però, l'aposta és més gegantina, ja que tocaran amb la Big Band del Taller de Músics: més de 20 músics sobre l'escenari. Hi haurà els clàssics de la formació i versions de Billy Paul o Curtis Mayfield.

Xavier Baró vs. Renaldo & Clara 7 d'octubre

A l'abril, Xavier Baró i Renaldo & Clara van editar un disc conjunt on apropiaven posicions: cançó d'autor i indie-pop sensible. Els unien la delicadesa de les formes i les arrels lleidatanes, i ara també un concert en tres parts: primer

DE QUÈ VA...

Un festival que aplega en parelles músics de diferents tendències.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per comprovar que és possible el bon rotlló en un escenari i per descobrir noves sonoritats.

→ Sala Apolo, Taller de Músics i CAT. De l'1 al 30 d'octubre.
festivalconnexions.com

Baró amb els seus temes, després Renaldo & Clara, que prometen alguns nous temes, i al final tots plegats. Inclou la seva versió de Françoise Hardy.

Fahmi Alqhai & Arcángel & Accademia del Piacere 8 d'octubre

D'on ve el flamenc? Fahmi Alqhai, virtuós de la viola de gamba, proposa submergir-nos en aquesta gènesi desconeguda amb l'ajut de l'Accademia del Piacere, la seva formació de cambra, de les millors de l'estat si parlem de música antiga, i del gran heterodox del cant flamenc, el miraculós Arcángel. Un viatge en el temps.

Niño de Elche y Los Voluble 14 d'octubre

Una fórmula explosiva: música industrial, flamenc, agitació política i missatge social que genera en el públic reaccions

visceral: inquietud, fàstic, ball i tensió. Després del pas triomfal pels dos últims Sónar, ara torna el vibrant espectacle *Ra Verdial*. El Niño, certament, està de moda.

A Contra Blues & Tote King 16 d'octubre

Dins el hip-hop, Tote King va a la seva. Li agrada treballar amb grups de rock, no rebutja les guitarres, i en aquesta ocasió rapejarà per sobre dels acords elèctrics i primitius de la banda A Contra Blues.

Belda & Sanjosex 27 d'octubre

Carles Sanjosé també s'endinsa en el túnel del temps i rescatarà el Càntut, un llegat de cançons tradicionals gironines que s'han transmès de manera oral. Ho farà amb un especialista: l'acordionista Carles Belda, enciclopèdia del folklore. Dos genis que no tenen por de res. ■

HOMENAJE A UNA FIGURA LITERARIA DE CULTO

Músicas para Panero

El Big Ensemble Taller de Músics abre el ciclo 'Connexions' en Apolo con 'Nadando en el olvido', una recreación del universo del poeta

rone, y ellos conocen el modo de suministrarla. Directos fibrosos, con repertorios cambiantes y parcelas de improvisación, combatiendo la idea de banda previsible o con piloto automático, empezando por la furiosa jam session con las que suelen arrancar las noches de esta gira.

Conciertos que constan de una veintena de canciones de las cuales, por lo general, cinco las aporta *The gateway*. Los otros discos más citados revelan cuáles son los puntos calientes de su trayectoria: *Blood sugar sex magic* (1991) y *Californication* (1999), trabajos que fueron poderosos banderines de enganche de sucesivas olas de fans.

SUPERVIVIENTES

Por encima de los personalismos

El guitarrista de sus mejores años, John Frusciante, les ha abandonado (y no una, sino dos veces), pero no pasa nada. Los Red Hot Chili Peppers parecen situarse por encima de eventuales personalismos. En *The gateway* han roto con otro nombre clave asociado a la banda, el productor Rick Rubin, con quien trabajaban desde *Blood sugar sex magic*.

La formación actual de la banda conserva a tres pilares clásicos, el cantante Anthony Kiedis, el contorsionista bajista Flea y el batería Chad Smith (a quien pudimos ver hace una década en Bikini acompañando humildemente a Glenn Hughes, exbajista-cantante de Deep Purple). La plaza de guitarrista la ocupa, desde el 2009, Josh Klinghoffer.

NO SE SOBREEXPONEN

Giras programadas con mano maestra

Son unos ases a la hora de calcular la periodicidad de sus giras: ni se exceden con visitas redundantes ni tardan tanto como para correr el riesgo de que el público se haya olvidado de ellos. Últimamente vienen a Europa en ciclos de cuatro o cinco años, siempre con un disco nuevo y asegurándose que se incorpora una parcela de público nuevo por relevo generacional.

En Barcelona se estrenaron en el viejo Palau d'Esports y durante la gira de *One hot minute* (1995), un disco del que ahora no interpretan ninguna canción. El guitarrista de aquel entonces fue Dave Navarro (Jane's Addiction), y los disparos teloneros, Moby y The Flaming Lips. Volvieron en 1999 y el 2002, conciertos ambos en el Palau Olímpic de Badalona, y ya en el Sant Jordi, en el 2006 (dos noches) y en el 2011. Las de este fin de semana serán, por lo tanto, su séptima y octava actuaciones en Barcelona. ■

►► Concierto ► Palomar dirige al Big Ensemble Taller de Músics durante los ensayos de 'Nadando en el olvido'.

J.B.
BARCELONA

El inestable imaginario literario de Leopoldo María Panero (1948-2014) no podía inspirar sino una música convulsa y poco canónica, cruce de géneros musicales y de estados de ánimo con tendencia a los extremos. Hacía ahí apunta el concierto *Nadando en el olvido*, la propuesta del Big Ensemble Taller de Músics que hoy abre el ciclo *Connexions* en la sala Apolo (21.00 horas).

Su ideólogo es el director artístico del Taller, Enric Palomar, un «enamorado de la obra de Panero, autor de composiciones con las que ha querido trasladar al lenguaje musical los «contornos léxicos y biográficos» del autor de *Poemas del manicomio de Mondragón*. Los problemas mentales del escritor madrileño, que lo llevaron a largos vía crucis por diversos hospitales psiquiátricos, y «su visión de lo que es o no es la locura», establecen un fondo «atractivo», confiesa, para construir una obra musical.

ESTÉTICA DE LA DISIDENCIA ► Palomar destaca de Panero «su figura de poeta maldito y ese punto onírico, un poco canalesco, con elementos de surrealismo que entroncan con *Poeta en Nueva York*, de Lorca, y con una determinada estética de la disidencia». Todo ello le ha inspirado a crear

una música «con instrumentaciones híbridas y voces flamencas y no flamencas».

Ahí estarán el cantaor Pere Martínez y las voces ajenas al fondo de Anna Ferrer y Antonio Navarro, que se aliarán con la docena de músicos del Big Ensemble en piezas «de construcción sinfónica y de extremos, donde la voz flamenca se topa con el lenguaje avasallador del rock, con recursos de la música contemporánea y del universo

Las piezas, creadas a partir de «puzles de poemas», pueden durar hasta 20 minutos

jazz». Piezas construidas a partir de «puzles de poemas», que pueden llegar a durar hasta 20 minutos y «en las que pasan muchas cosas». Incluida la entrada en juego de textos del siglo XII, de Guillermo de Aquitania, porque «a Panero le gustaba mucho la poesía de los trovadores».

Productor y director artístico (hace más de una década) del disco que Miguel Poveda dedicó a la poesía de Rafael Alberti, Palomar admite tener «cierta tendencia a la utilización de pretextos literarios» en sus obras. La

obra de Panero ha inspirado a otros músicos, muy en particular a Bunbury y Carlos Ann en el doble disco que publicaron en el 2004. «Pero esto es otra cosa, otro tipo de investigación sonora, con la búsqueda de una confluencia de mundos musicales un poco extremos», precisa.

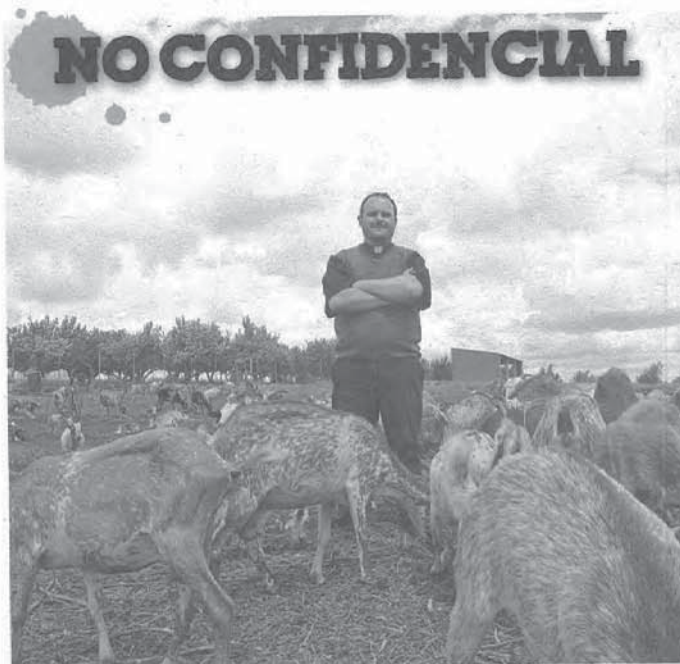
PASILLO HACIA EL MUNDO REAL ► *Nadando en el olvido* es, en otro orden, una nueva muestra de la vocación del Taller de Músics por establecer vínculos, «un pasillo lo más real posible» entre las aulas y los escenarios. Una prioridad que es «un sello de identidad del Taller», estima. El Big Ensemble es una formación estable pero abierta, que «se ensancha y se contrae en función de las necesidades, respondiendo más a un concepto que a un formato instrumental específico». Lo integran alumnos de grado superior o recién graduados, a los que Palomar prefiere llamar de otro modo: «talentos de grado superior».

El concierto de Apolo se registrará «porque hoy lo que no está grabado no existe», si bien aún es pronto para saber si dará lugar a un disco comercializable. No es la única propuesta de *Connexions* que lleva el sello del Taller: el 6 de octubre, también en Apolo, su Original Jazz Orchestra se aliará con la Fundación Tony Manero en otra de las amistades cultivadas por este ciclo. ■

CONNEXIONS

Un mes de intensos diálogos musicales sin fronteras

Explicado por sus organizadores como un "ciclo de diálogos musicales en Barcelona", hoy comienza una nueva edición del festival Connexions, con el concierto titulado *Nadando en el olvido* y ofrecido por Enric Palomar al frente del Big Ensemble del Taller de Músics a partir de la obra del poeta Leopoldo María Panero (Apolo, 21 h). El ciclo celebra su quinta edición coorganizado por el sello Bankrobber y el Taller de Músics, que han apostado desde el primer día por una programación marcada por la transversalidad estilística. En total serán quince conciertos, con numerosas producciones inéditas y que se podrán degustar durante el mes de octubre en las dos salas del Apolo, el nuevo espacio Taller de Músics 24 y en la sede del CAT Tradicionàrius del barrio de Gràcia. La idea es combinar artistas consolidados de contrastado nivel con propuestas emergentes: así entre la oferta se podrá ver a la Fundación Tony Manero y la Original Jazz Orchestra Taller de Músics, Xavier Baró y Renaldo & Clara, Carles Belda y Sanjosex, Niño de Elche y Los Volubles o Fahmi Alqhai & Arcángel & Accademia del Piacere.

Niño de Elche Foto Celia Macías

NIÑO DE ELCHE

Nadie duda que es uno de los artistas más inquietos de la actual escena musical española, además de una persona ácida y crítica con lo que nos rodea. Podrás verle en breve con el espectáculo "Raverdial", dentro del ciclo Connexions (14 octubre, Barcelona), o en la gira de "Voces del extremo" en Madrid (10 noviembre).

¿Qué piensa tu familia de tu cante?

El último comentario que sé que hizo mi padre sobre mi cante, como creyente en que todo tiempo pasado fue mejor, fue: "Paco, cantaba mejor antes".

¿Puedes contarnos algo sobre Pony Bravo que no deberíamos saber?

Yo que soy algo alemán para las horas de la comida llevo fatal que pueda ocurrir el fenómeno llamado "hacer un Pony Bravo" que es comer tarde y mal.

Para participar en espectáculos experimentales, ¿qué hace más falta: talento o desparpajo?

ploesunfajsfdufnufnasfjaswopncascnas

¿Actress, Andy Stott o Matthew Herbert? ¿Por qué?

Matthew Herbert, porque es una loca del coño que se la sudan las etiquetas.

¿Cuál es tu camiseta favorita de entre todas las que acostumbras a lucir en directo con frases contestatarias?

Tengo dos. Una que dice "Loca del coño" de la artista Ana Belén Rivero y otra que

dice "Odio a Antonio Burgos" del artista Ricardo Barquín.

Elche, Sevilla, Madrid... ¿Dónde demonios vas a echar raíces?

Echar raíces es una horterada. Eso solo lo hacen los cansautores.

¿Has pensado en ponerle una etiqueta a todo lo que haces? ¿Dónde crees que están tus límites?

Me gusta la etiqueta EX. Yo hago EX. Yo soy EX. Algún día espero que se convierta en SEX. No creo en los límites aunque con esta entrevista puede que cambie de opinión.

¿Alguna vez has pisado alguna oficina de la SGAE?

Una vez, pero en mi otra vida aunque ahora las volvería a pisar, en el sentido literal, con sus trabajadores y afiliados, como si de un barril lleno de uvas se tratase.

Teniendo en cuenta que allí se te quiere, nos gustaría saber cómo pronuncian tu nombre los franceses.

Me quieren sobre todo los del Frente Nacional y me encantan porque afrancesan mi nombre. Algo así como Pacó o Ninyo de Elshé.

¿Qué no harías jamás sobre un escenario y qué te queda todavía por hacer?

¿Qué no haría? Dedicar un tema en homenaje a Izal. ¿Qué me queda por hacer? Colaborar con Izal.

¿Qué canción de otro artista te hubiera gustado componer y cuál odiarías haber escrito?

Es que eso de componer es odioso ya de por sí. ■

Más en MondoSonoro.com

Mitjà: Mondosonoro
Data: 1 d'octubre de 2016
Secció: Concerts recomanats

Niño de Elche & Los Voluble
Divendres 14, Apolo, 21:00 h. 11/14
€, Bcn

Nova oportunitat de veure a Niño de Elche amb els seus amics de Los Voluble, tot i que aquesta vegada serà recuperant el seu primer espectacle junts, "Raverdial", que va ser un èxit a l'edició del festival Sónar 2015.

Buscar resultados

Debate musical

La Vanguardia 4 Oct 2016 +3 más

El festival Connexions 2016 inaugura hoy su serie de discofóruns. La cantaora Mariola Membri-
ves, de la mano del músico y líder
de Lagartija Nick Antonio Arias y
del periodista especializado en mú-
sica Bruno Galindo, comentará
Omega, uno de los discos más revo-
lucionarios de los años 90. La obra
se compone de una mezcla del fla-
menco de Enrique Morente, con
textos de García Lorca y Leonard
Cohen y el rock electrónico de La-
gartija Nick.

El público tendrá la oportuni-
dad de escuchar y opinar con perso-

Related Stories

Debat musical
La Vanguardia (Catala-1ª edición) 4 Oct 20

Debat musical
La Vanguardia (Catala) 4 Oct 2016

Debate musical
La Vanguardia (1ª edición) 4 Oct 2016

Enllaç:

<https://www.pressreader.com/spain/la-vanguardia/20161004/282527247933760>

Música

"Volíem convertir-nos en una banda mentre durés el procés"

PARLEM AMB...

Xavier Baró i Clara Viñals

ELS UNEIX LA música i el territori, tot i que els separen els anys. El cantautor Xavier Baró i el grup Renaldo & Clara, tots de Lleida, van unir esforços en un EP publicat a la primavera, i ara el presenten en un concert al cicle Connexions. "Serà una ocasió única per sentir-nos en aquest format, ja que no hi ha més concerts previstos", afirma Clara Viñals, compositora i veu de Renaldo & Clara. En parlem amb ella i Baró.

Us declareu admiració mútua.

Xavier Baró: La Clara és molt bona compositora. Les seves cançons tenen un fons enigmàtic; alguna cosa profunda, estructures diferents, com flors rares, que m'agraden i m'atreuen. I la seva banda té una sonoritat entre encisadora i melancòlica, fora del temps, que els fa únics.

Clara Viñals: L'univers artístic del Xavier és del tot personal i únic. No és fàcil trobar un caràcter tan coherent i lliure.

Com sorgeix la idea de publicar un EP junts?

X.B.: Ens ho va proposar el Domènec, de la botiga de vinils Grans Records, de Lleida. Amb

la Clara havíem parlat des de feia temps que ens agradaria fer un disc junts. Aportar cadascú dues cançons i arranjant-les plegats, convertint-nos en una banda mentre durés el procés.

Xavier, el Víctor Ayuso, de Renaldo & Clara, et coprodueix el nou disc, i una fada ho trasmuda.

X.B.: Jo tendeixo a l'art primari, crec que cal anar amb compte de no perdre el batec genuí de la cançó. Ell pensa en tres dimensions. Ha incorporat a la meua música elements clàssics i contemporanis que li han donat més vida.

L'EP amb el Xavier influirà el pròxim àlbum de Renaldo & Clara?

C.V.: A l'EP volíem buscar una barreja de les dues personalitats i fer una cosa comuna. El disc té una línia diferent. Sortirà a principis de l'any que ve i es dirà *Els afores*. És de pop i ja està gairebé tot gravat. Estem molt contents de com està quedant i ja tenim ganes que surti.

Entrevista de Marta Salicrú

→ La [2] de l'Apolo. M: Paral·lel. Dv. 7., 21 h. 11-14 €.

MÚSICA I ARTS ESCÈNIQUES

Parelles artístiques molt convincents

La Fira Mediterrània de Manresa proposa diàlegs que sumen diferents creativitats

XAVIER CERVANTES
BARCELONA

La Fira Mediterrània de Manresa té aquesta vegada un caràcter volgutament col·lectiu. Així la defensa el seu director artístic, David Ibáñez, que per a la dinovena edició que se celebra des d'avui i fins diumenge ha dissenyat una programació en què destaquen projectes fruit de la col·laboració de diversos artistes. En alguns casos dos músics, o un músic i un actor, es posen al servei d'un llenguatge; en d'altres, mana la fusió, i encara n'hi ha en què la mateixa Fira ha proposat la col·laboració. A continuació sis exemples de diàlegs que s'estrenen aquests dies a Manresa.

Kepa Junkera & Chango Spasiuk

"Ens han permès fer realitat la trobada, ens han donat totes les eines per construir el projecte i ens han brindat l'oportunitat", així d'agraït amb la Fira Mediterrània s'explica l'acordionista basc Kepa Junkera, que avui estrena l'espectacle *Mar de fuelles*, que comparteix amb l'acordionista argentí Chango Spasiuk. O potser seria més precís parlar del diàleg entre dues sensibilitats sonores, la de la *trikitixa* basca i el *chamamé* sud-americà. Hi han treballat plegats en una masia a la serra de Castelltallat i, com diu Spasiuk, el resultat "obre un munt de portes estètiques i fa aparèixer un nou espai creatiu bellíssim i esgotador, perquè no s'acaba mai".

Chicuelo & Marco Mezquida

El flamenc i el jazz són dos llenguatges que fa anys que es parlen de tu a tu. Són tantes les complicitats que han establert, que una nova comunió no hauria de sorprendre. Tanmateix, el guitarrista Juan Gómez, Chicuelo, i el pianista Marco Mezquida reblen el clau en una col·laboració impulsada pel Taller de Músics i la Fira Mediterrània que es podrà veure divendres a Manresa. És la confluència de dos talents indiscutibles que respiren Mediterrània.

01

02

03

04

Guillem Albà & Clara Peya: 'Pluja'

Pluja és "un espectacle de cultura popular en què sortim de la zona de confort", diu Guillem Albà sobre el que ell i la pianista Clara Peya estrenen a Manresa, i que es podrà veure divendres, dissabte i diumenge. Ella hi posa la música, i Albà, la fantasia escènica, per emprendre el que descriuen com "un viatge divertit i poètic a la recerca d'un refugi contra la vulnerabilitat, on sentir-se petit fa molta menys por".

Sanjosex & Carles Belda: 'Càntut'

Paradoxalment, en un món on predomina la xerrameca mediàtica s'estan perdent les músiques de tradició oral, i amb elles, bona part de la memòria popular. Per evitar la catàstrofe hi ha projectes com *Càntut*, cançons i músiques dels avis, impulsat pel musicòleg Albert Massip, que des del 2012 recull "cançons

apreses oralment per la gent més gran de les comarques gironines". D'un catàleg de més d'un miler d'enregistraments, Carles Belda i Sanjosex n'han fet un disc que presenten dissabte a la Fira Mediterrània. "Se us enganxaran, no us les podreu treure del cap. La música tradicional es transmet de paraula, de memòria, i justament per això quan ha entrat a la testa ja no en surt", diuen aquests dos exploradors d'un llegat que no ens podem permetre perdre.

Rosalía & Raúl Fernández

"Que se muere, que se muere, y yo le digo que se espere", canta Rosalía amb veu de *cantaora* d'un altre temps mentre Raúl Fernández fa meravelles amb la guitarra. En pocs mesos han consolidat un projecte en què flamenc i experimentació juguen al servei de l'emoció. I així ho demostraran dissabte a Manresa en

01. Marco Mezquida i Chicuelo. FMM

02. Rosalía i Raúl

Fernández.

TXEMA YESTE / FMM

03. Guillem Albà i Clara Peya. FMM

04. Sanjosex i Carles Belda.

BANKROBBER

un concert que hauria de confirmar una vegada més l'atreviment de Fernández, que després de tocar el cel amb Silvia Pérez Cruz i de produir Kiko Veneno i Rocío Márquez, ha trobat un nou camí amb Rosalía. I sense oblidar el seu treball amb Lee Ranaldo (ex Sonic Youth) i que està preparant la producció d'un disc de Josele Santiago.

Coetus amb Carles Dénia

Carles Dénia, tota una institució del cant d'estil valencià, s'ha convertit en la nova veu masculina de Coetus, l'orquestra de percussió ibèrica dirigida per Aleix Tobias. Més que una col·laboració, es tracta d'una nova etapa conjunta que revalida una amistat musical que ve de lluny, de quan Tobias va produir el disc *El paradís de les paraules* (2011) de Dénia. Manresa serà testimoni dissabte de l'estrena de les noves aventures d'aquest supergrup. ■

MÚSICA II

CONNEXIONS • Diversos espais. De l'1 al 30/10

BELDA & SANJOSE. FOTO: NESTOR NOD

Va d'encontres, de trobades, i el primer dels encreuaments feliços és, és clar, el de Bankrobber i el Taller de Músics, que per cinquè any ens brinden aquest cicle: una quinzena d'actuacions que ajunten parelles d'artistes, tot plegat amb un caràcter, si no únic, ben esporàdic.

Caldrà aleshores veure què en surt de la unió de forces de la **Fundación Tony Manero** i l'**Original Jazz Orquestra Taller de Músics**. O en un altre registre, de la de dos exponents de dues generacions diferents de l'escena lleidatana com són **Xavier Baró** i **Renaldo**

& Clara. Del que són capaços **Niño de Elche** i **Los Voluble** ja en tenim constància, almenys des del *Sónar* de l'any passat, quan van perpetrar, ras i curt, una de les millors actuacions del festival. D'una altra col·lisió entre tradició i contemporaneïtat, en surt una de les cites destacades del cicle, la que proposa *Càntut*, (amb **Carles Sanjosé** i **Carles Belda** al darrere) versió escènica del projecte del mateix nom que rastreja tonades populars de tradició oral a les comarques gironines. Durant tot l'octubre, repartit per quatre sales de la ciutat. Cal connectar-hi. /// **BORIA BARCELÀ**

46
BELDA & SANJOSEX

"NECESSITAVA
SABER QUIN
ERA EL
FOLKLORE DE LA
MEVA TERRA"

"HI HA UN LLEGAT
CENTENARI
I CANÇONS
QUE FAN SERVIR
REFERENTS
HISTÒRICS CLARS"

47
BELDA & SANJOSEX

HEREUS DE LA MÚSICA DELS AVIS

L'acordionista sabadellenc Carles Belda i el cantautor bisbalenc Carles Sanjosé (Sanjosex) recuperen les cançons dels avis a *Càntut* [BankRobber, 2016], el projecte guanyador del Premi Teresa Rebull a la millor producció musical en cultura popular i tradicional de la Fira Mediterrània de Manresa. El disc és la punta de l'iceberg d'una operació que inclou un web amb més de mil gravacions casolanes i un festival que naixerà a Cassà de la Selva del 18 al 20 de novembre. A més, aquesta tardor actuaran arreu del territori en el festival Connexions i al Circuit Folc.

TEXT GILBERT DE JOSEP / FOTOS HÈCTOR NÚCÍ

A la cançó "Techno", del disc de Sanjosex *Al marge d'un camí* (BankRobber, 2010), Carles Sanjosex és preguntat per una sèrie de balls tradicionals que existien a l'Empordà i altres llocs de Catalunya, però que avui pràcticament han desaparegut. 'On és el contrapàs? On la moixiganga? On el ball rodó? On la contradansa?', diu a la primera estrofa. Va ser l'inici d'un camí de recerca d'una tradició per part del músic. Aquell disc, que el mateix defineix com a "super melancòlic" i que considera que és el millor que ha fet fins ara, contenia la guspira que, sis anys després, desemboca en l'espectacle i el disc produït juntament amb l'acordionista Carles Belda, *Càntat*. El projecte ha guanyat la primera edició del Premi Teresa Ribell a la millor producció musical en cultura popular i tradicional, i això els ha permès cobrir una part del finançament per a la gravació. Ens trobem per parlar-ne amb tots dos músics en un bar prop del centre de Barcelona.

T'ón surt el projecte *Càntat*?

CARLES SANJOSEX: El pas anterior a *Càntat* era *Cançons i músiques dels avís*, un blog que va iniciar Albert Massip, la primera persona que hem de citar. La gràcia de tot això, jo que sempre he fet cançons tipiques, és que hi trobo una cosa molt superior a mi i molt més interessant.

CARLES BELDA: Massip és mestre de música d'una escola de Banyoles i havia anat reunint des del 2012 gravacions amb part del patrimoni musical de transmissió oral de les comarques gironines. Però no ha estat fins aquest any, amb l'ajuda del gestor cultural i director artístic del festival (ajpòbica), Francesc Viladit (Alter Sinergies), que el projecte ha agafat el vol. El blog ha canviat d'aspecte i ha passat a ser un web actualitzat, «www.cantat.cat», i a final de novembre se celebrarà a Cassà de la Selva un festival amb el nom de Càntat. L'objectiu és donar a conèixer aquelles cançons que tradicionalment s'han transmès pel boca a orella i afavorir que artistes d'avui, com Sanjosex, les incorporin als seus repertoris.

C.S.: Buscava en la tradició, perquè m'atrapa el folk i coneixia coses de València, de flamenec, de música brasilera, però no del lloc amb en Belda per tocar contrapassos. Però ens faltava un objectiu...

C.S.: Ens trobàvem en un estat molt difícil d'aconseguir quan ets músic professional. Assajàvem per plaer, però d'allò n'havíem de fer algun cosa, i llavors va arribar, a tres bandes, per part del projecte d'en Massip, en Viladit i el segell BankRobber a través del seu festival Connexions, la proposta de revisar el material del web. Era el senyal que esperàvem. Som una peça més.

De més de mil gravacions n'heu escollit quinze. Com ha estat aquest procés?

C.S.: Dels dos, jo era qui realment necessitava saber quin era el folklore de la meua terra. A més, sabia que em tocaria cantar, així que vaig escoltar totes les peces dues vegades. En una primera tria de sensacions vaig fer una llista d'uns 100 o 120 temes, que després es van quedar en 40. Va ser l'aproximació d'algui del segle XXI que escolta aquestes cançons per primer cop. Després, parlant-ne amb Carles Belda, vam introduir el concepte del paisatge, colla fer un quadre general. Per tant, d'aquesta tria de cançons, vam mirar que n'hi hagués una de religiosa, una sobre l'adversitat, una de diversió, una de política, un romanço, una de nens...

C.S.: Ens vam fixar en les estètiques. Hi ha cançons que les sentis i saps que són de fa segles. Les cançons i l'adversitat que es tracta d'un llegat centenari, mentre que d'altres veus perfectament que poden tenir 80 anys i un autor conegut, com "El general Bum-Bum", per exemple. Se sap de qui és, que té tina rements històrics clars i que fa servir una referència molt clara. "El general Bum-Bum" és del 1920 i el pedagog, músic i poeta Joan Longueres la va escriure per al seu fill Marià. Aquesta lletra parla d'Eugenio de Gaminde, el general responsable del bombardeig de la vila de Gràcia que va tenir lloc l'abril del 1870, quan els graciencs van revoltar-se perquè el govern espanyol els volia obligar a anar a files. Al web *Càntat* hi ha

registrades set gravacions diferents, i cap com la lletra tal com la canta Sanjosex. En canvi, coincideix amb la versió que La Trínca va enregistrar el 1971 al seu disc *L'orque de gats* (Edigsa, 1971).

De vegades hi ha moltes versions diferents d'una mateixa cançó. Com heu escollit amb quin una quedàveu?

C.S.: La versió són les nostres, sempre. És a dir, a un i arriba el paladar de l'avia o del pare, però sempre acaba cuinant al seu gust. Altra cosa és en quina recepta ens hem fixat. C.S.: Un cop vaig anar a tocar a Cantallops, i un noi d'allà em va donar un CD amb cançons tradicionals del poble. Hi havia "Els dotze lladres", però ni els lladres eren dotze, ni la melodia s'assemblava a la que coneixia, perquè m'havia enamorat d'una versió del *Càntat* i me la vaig fer meua. Hi he canviat frases perquè quedés més dramàtica i més actual, però continua sent la mateixa. A la "Cançó d'en Serrallonga", en canvi, hi he deixat la forma "guitar la vida" perquè el verb em va fer molta gràcia.

Per tant, el web *Càntat* ha estat finalment una bona font d'inspiració?

C.S.: Al web no només hi ha les cançons, sinó també bones històries. La "Cançó d'en Serrallonga" la canten dues dones. L'una és Montserrat Llover, que va treballar en una fàbrica fins que es va casar i la va aprendre del seu pare, el vell esclor. L'altra, que en una versió força més llarga canta "i va guitar la vida", és Francisca Busquets, nascuda a Sant Hilari Sacalm el 1917. Després de passar una infantesa en diferents cases de pagès, de guardar vaques, de casar-se, d'anar a viure a Arbúcies i de fer de mestressa de casa, als anys setanta va tornar al seu poble. A casa seva hi guardava només un paper escrit, i precisament contenia la lletra de la cançó. Amb aquell text havia après a llegir, i per això l'any 1999, quan va ser enregistrada, encara se'n recordava.

C.S.: Un cas il·lustratiu d'aquest mateix procés és la cançó "El gitano", que és molt estesa i sap prou gent. En la versió més comuna, s'explica la història d'una noia que es vol casar amb un gitano i el seu pare li va enumerant

"TOT ÉS UN CONTÍNUUM. LLACH I SANJOSEX ARRIBEN PER TRANSMISSIÓ ORAL"

"NO HEM CANTAT CAP CANÇÓ D'HUMOR VERD. AVUI ES VEUEN COM CANÇONS RIDÍCULES"

les desgràcies que això li comportaria. Però buscant només una mica, trobes versions on hi ha un debat entre pare i filla. Per cada desgràcia que diu el pare, ella hi troba una part bona, i la història acaba bé. I així, una cançó que passa per xenòfoba, amb una versió més completa és just el contrari. Per això no ens vam quedar amb la versió que ens arribava, sinó amb la que més ens plaia, i així ha estat molt important.

C.S.: A més, segurament és la versió més fidel a l'original. Considero que en el fons és una història que va d'escollir entre la vida en llibertat o una vida més segura però més avorrida.

Fins a quin punt heu tingut en compte el contingut i el missatge de la lletra?

C.S.: D'entrada, no hem cantat cap cançó d'humor verd, i mira que són típiques. Com que la sexualitat estava molt reprimida, n'hi havia moltes així, però avui es veuen ridícules. "La vella filosa", per exemple, és una cançó molt catalana, en el sentit de guerra, patiment, feina i amb un punt moralitzant. Quan la vam rebre tenia molta més lletra, perquè ve d'un poema, però li hem donat una altra dimensió per evitar una visió tan autoflagel·ladora. De cançons religioses n'hi ha una, però no podia ser tampoc el letrament del disc. És el moment de reflexió.

C.S.: La religiosa que hem triat són els "Goigs de Santa Quèrria", és molt curiosa com hi ha cançons que han resistit tant perquè tenen els vestits fets a mida. La melodia d'aquesta cançó és àlterica. Si es repetia "Canta en un bosc d'esquiritallat, i en la portat cap a una estètica entre arribant i hindú. M'agradava, no ens hem pogut escapar del destí en els dies de la cançó.

El fet d'haver-hi diferents versions és el que us fa pensar generar-ne una de nova?

C.S.: Hi ha hagut una visió de la música tradicional com si fos una cosa d'un temps remot i nosaltres la versionàvem ara, però això no és ben bé cert, perquè és un continuu. Luis Llach arriba per transmissió oral, i Sanjosex també. Jo he estat a un concert a Vilanova on una noia feia versions de música popular i entre aquestes en cantava una

de Sanjosex. I això és tradició oral. Tant com els "Goigs de Santa Quèrria", als quals després anem sumant capes.

C.S.: Segurament abans, com que no hi havia la gravació, hi havia menys variació, però si a una persona li agradava la música tenia moltes cançons senceres al cap i intes responien a una tradició molt concreta. En canvi ara hi ha una immensitat de cançons disponibles, i això explica que la nostra proposta hagi tingut una tradició oral sigui diferent.

C.S.: Al país tenim una cosa molt peculiar que són els cançons i cançons. Llach i tot el que ha fet Jaume Arnella ja és tradició oral. No és una entelequia. La cançó "Rosó (Pel teu amor)" és un cas molt curiós. Quan la canten a totom hi volta per darrere l'orella. I totes les orquestres la fan. El mecanisme de la tradició oral és molt viu, molt més del que ens pensem.

El fet d'haver-hi diferents versions quan és d'un autor conegut com a clàssic, com diuen Maria Arnau i Marcel Bagó, que el repertori tradicional és de codi obert?

C.S.: Tot és codi obert. Jo pot agafar una cançó de Mando i fer el que em doni la gana. T'ho heu hagut de fer el cas de Luis Llach. No cal filosofar gaire. Al cas hem cantat "Bob Dylan i l'hem traduït. És inevitable. Cal pensar més en la música com si fos la cuina. Si proves uns macarons i t'agraden, quan arribes a casa te'ls fas. Si vas contra això, vas contra els elements. Què ha de fer Raimon? Lligar curt totom que fa versions d'"Al vent"? No. Llach, quan ho ha fet? Només quan la Policia Nacional va entrar a casa seva i la manifestació, i prou. A més, la visió romàntica del poble que genera la cultura popular no existeix. L'únic que hem de fer és viure, tal com mengem, culmen i cantem. En un poema, Vicent Andrés Estellés parla de "la certesa de ser poble" i és el que el poble no és res fora d'un mateix. Per mi, està dient del material que m'arriba en puc fer el que vulgui.

Càntat és un disc molt divers. Com heu fet per lligar-ho tot?

C.S.: Amb el grup. El format de trio, amb la Coloma Bertran (Les Violines) al violí, en

Carles Belda a l'acordió diatònic i jo la guitarra, dona molta solidesa al projecte. A més, en Jordi Casadesús (La Iaia) hi ha aportat una sonoritat especial afegint-li un teclat Moog i altres efectes. És un disc eclèctic per les cançons, no pels instruments. Per nosaltres tot té un sentit.

C.S.: Seguint amb la cuina, l'important ha estat la cocció lenta, perquè d'aquesta manera es lliga tot. Ja hi pot haver fet tota la pasta, naps, farrigola, el que sigui, perquè allà acabarà combinant. Al disc ha passat el mateix per un motiu molt senzill: l'edat. Tenim maimada i la música moderna és una part de la nostra vida. No hem perdut el temps, però no hem corregit. I hem estat curiosos a l'hora d'incorporar-hi els elements. La fórmula guitarra i acordió, el pinol de la rumba, funciona. És implacable. Quan vam convidar la Coloma a tocar ja ho teníem molt clar. Vam haver de fer un sol assaig només per trobar-nos. I el mateix amb en Jordi, vam fer unes quantes sessions abans d'entrar a gravar moltes proves experimentals amb nosaltres. Vam parlar molt i filosofar molt. I tot això va fer sup-up. Així es lliga una salsa que, si no, no funcionaria.

La impressió, des de fora, és que us heu unit dos mètodes del món del folk (Carles Belda i Coloma Bertran) amb dos del pop indie (Sanjosex i Jordi Casadesús).

C.S.: Jo ho posaria molt en quarantena això, perquè té més a veure amb els mercats que no amb el que passa realment. Cap dels dos som tan lluny l'un de l'altre. A la Coloma posar li hem vist la cara amb Les Violines, però ella ve de la música clàssica, i es coneixen amb en Jordi - que hem conegut com a guitarrista de La Iaia - del món del jazz de Vic. La imatge que tenim d'un músic, quan esdevé personatge i no persona, és sempre parcial. Però una cosa sí és que certa: l'escena del pop independent, per una recerca lògica i circular que fan tots els col·lectius, ha anat a la recerca de les arrels. Això ho ha fet totom durant tota la història, però això ens trobem en aquest punt, just on encaixa tota la nostra operació. Fa cinc anys potser no hauria pogut tirar endavant.

Carles Belda sap de què parla. De fet, encara que el pop-folk i el Rock Català (en un relat poc a veure, el grup que ha dut a terme el projecte del disc *Càntat* fa pensar en Mescal, la formació que el músic sabadellenc va iniciar l'any 2000 amb el cantant de Brama, Francesc Ribera "Tito", i el bateria d'Elle Pets, Joan Reig. Un dels motius que van portar llavors a la creació d'aquella superbanda era la recerca i voluntat de reivindicació de les arrels musicals dels Països Catalans per part dels rochers. El 2007 Belda va deixar de participar-hi i va ser substituït pel jove acordionista Pau Vinyoles. Avui en hi ha concerts previstos, però Mescal encara no es dona per dissolt.

C.S.: Depèn del moment històric. En funció de la realitat que visus aprecies uns idees o altres. A mi l'independentisme dels últims anys m'ha fet canviar visions. En el moment de gravar el primer disc de Sanjosex, *Visual* (BankRobber, 2005), a Catalunya hi havia una realitat molt concreta. I en canvi la d'*Al marge d'un camí* (BankRobber, 2009) ja era una altra de ben diferent.

C.S.: L'aïllament col·lectiu ha canviat radicalment. S'ha notat en molts àmbits i això ha tingut un efecte polític claríssim. El mecat musical català és independent des de fa anys; no hi ha temps de consumir tota la música. Hi ha una mena de desvetllament quan s'ha de veure com Sanjosex agafa la guitarra i esdevé un Bob Dylan del Montgrí. Tot és el mateix. Som així i serem així perquè l'altra opció és desaparèixer, i amb el grup som quatre persones que volem ser felices sent com som. Recordo una conversa amb Jordi Casadesús i ell ho tenia molt clar. La iaia afortunadament és una icona de la modernitat catalana, però el seu mercat natural és la seva gent. Si un dia podem anar a Dublín i els fem felicitats per collonament, però tenim 13 milions de persones per fer felices. No ens les acabarem.

Lavors no hem sentit en algun moment que veníeu de mons diferents?

C.S.: Des del punt de vista musical tot ha

La motxilla de la catalanitat

'Càntat' s'ha forjat després d'hores de conversa, en la qual han ballat referents per entendre l'actualitat.

Abans de començar l'entrevista, Carles Sanjosex explica que té ganes de llegir Francesc Pujols. Pim ara el biòleg: no s'havia aprofitat a l'entrevista l'libertat barcelonina. L'últim dels seus d'afaires públics, entre els quals hi ha l'Isa, l'Avien fet encre. "Crec que no tenim clara la qüestió nacional provoca una paròdia estranya i un humor que porta a l'esperpent", especula. Però el moviment sobiranista l'ha fet canviar. "Jo ara veig una sola direcció, per això ja puc riure-me'n." Belda respon que l'entend que menciona Sanjosex és simplement el "càlcul mental" d'alguns creadors. Defensa que Salvador Dalí, per exemple, era "sobretot escriptor i filòsof", tot i que va "lletrejar amb un monstre", per les relacions que va tenir amb Franco: "L'únic que feia era subvertir mentre donava una motxilla de catalanitat enaume". Un altre, enuenera Belda, va ser el poeta Josep Palau i Fabre, col·laborador de la Falange, de qui assegura que volia canviar-ho tot "des de molt ben endins". El pensament va fer sup-...

estat molt fàcil. L'única part complexa va ser acabar la "Cançó d'en Serrallonga", i al final va ser precís. De cop, estàvem tocant amb un deix fort de blues i la Coloma Bertran hi va afegir un toc americà amb el violí. I esclar, això només ho pot fer perquè té molts recursos i és una bona instrumentista.

C.S.: I si d'aquesta cançó n'hem fet una que recorda el blues del Mississipi és perquè hi ha una confluència real entre una música que hem escoltat, per exemple Robert Johnson, i la història d'en Serrallonga. En el fons estem explicant el mateix, una vida molt trauçada.

Per què us ha servit aquest projecte?

C.S.: Jo he après molt. C.S.: A mi, com a mínim, m'ha servit per veure que la tradició oral de les comarques gironines és diferent de la de Mallorca i la de València. Sempre m'havien dit que el melicena, aquest cargol de veu de tradició oriental musulmana, havia existit arreu dels Països Catalans i havia estat perseguit, però al repertori del *Càntat* no he trobat per res aquesta influència, que és molt bonica i que a mi m'encanta en el flamenec. A Girona no existia. A més, m'ha servit per adonar-me que la tradició que hi havia a les cançons d'*Al marge d'un camí* és molt del sud i resulta que jo sóc de l'Empordà.

Com enfocareu l'espectacle en directe?

C.S.: Si et som sincers, hi ha alguna intuïció de moviment i dinamisme, però encara no ho tenim clar.

C.S.: Això sí, volem intentar actuar en llocs concrets i no a qualsevol espai. Justament per dignificar el repertori i la tradició. Amb aquest projecte i amb els instruments que portem no podem tocar el dia de la festa major al pavelló poliesportiu. Al nostre repertori li cal una certa solemnitat.

C.S.: Crec que el concepte adequat és el de recital. Hi ha una persona que explica una història i uns altres que l'escolten. Pascal Comelade fa recitals i li cal dir res, ell va a fer una cosa i hi ha una gent que s'ho escolta. Crec que la història va per aquí.

C.S.: Sigui com sigui, serà molt bonic i emocionador. Nosaltres ens ho creiem.

DIVENDRES, 7 D'OCTUBRE DEL 2016 ara

MÚSICA

Xavier Baró

MÚSIC. PUBLICA EL DISC 'I UNA FADA HO TRASMUDA'

“M'agraden els trobadors perquè toquen l'amor en secret”

XAVIER CERVANTES
BARCELONA

Xavier Baró (Almacelles, 1954) és una de les veus més singulars de la música catalana. Sensible i arrau-xat, d'arrels profundes i poètica elèctrica, publica *I una fada ho trasmuda* (La Llàntia - Satélite K), un disc sobre l'amor que pren el títol d'un vers del trobador Raimbaut d'Aurenga. El presenta avui a La [2] de l'Apolo amb Renaldo i Clara dins el cicle Connexions, i demà al Cafè del Teatre de Lleida.

Després d'uns discos en què feies més de narrador, tornes a la primera persona.

Sempre he escrit una mica des del jo, però va haver-hi un moment que necessitava entrar en el món de les arrels per trobar una mena de sonoritat que notava en mi però que no estava desenvolupada. Això em va portar a escriure més en tercera persona, des de fora, observant coses o sent més narratiu. Això va començar amb *La màgica olivera* (2011) i es va allargar un mica. El disc anterior, *Allau d'estrelles solitàries* (2014), ja era més introspectiu, però agafant la postura del narrador observador.

Explicaves històries d'altres.

Sí. I ara, a més, tenia ganes de fer un disc dedicat a les cançons d'amor, perquè era la manera més ràpida i més profunda per tornar a parlar des de les meves pròpies vivències i experiències.

¿L'amor en temps de crisi és diferent?

L'amor sempre és el mateix. Jo parlo d'un amor que conec i del que m'ha arribat també a través d'una literatura més sentida, més de rauxa. Ausiàs March deia allò que l'amor és algú, i esclar, després, quan comences a indagar sobre això, veus altres textos, com els del trobador Raimbaut d'Aurenga, que també parla com si hi hagués algú més entre ell i ella.

De les veus que han cantat a l'amor, quines t'interessen més?

Leonard Cohen és un gran cantant del món de l'amor, un amor que a vegades acaba en suïcidi. I a Catalunya, Pau Riba ha fet cançons d'amor extraordinàries. Té un disc, *Amar-ga crisi* (1981), dedicat a l'amor que crec que és un dels grans discos que s'han fet aquí.

I poèticament?

Els trobadors, que són qui més ha escrit sobre l'amor, perquè sempre l'han tocat gairebé en secret, perquè dediquen la cançó a un amor prohi-

RUTH MARIGOT

bit o il·legal. Possiblement la de la cançó *Resplendeix la flor inversa* sigui una dona casada. Aquesta manera de no afrontar-lo des del secret m'agrada molt.

¿Ets conscient que tens una veu sense edat?

No en sóc gaire conscient, però a vegades a casa canto cançons que cantava quan tenia 18 anys i m'ado-no que les canto com quan tenia 18 anys. És un misteri, deu ser alguna mena de fada que alguna cosa em dona. No tinc cap cura especial. Fumo i bec. Potser és això.

Raimon deia que havia domesticat la veu quan va deixar de fumar.

Sí, això ho diu molta gent. Jo, com que no m'ho crec, no deixo de fumar. Leonard Cohen deia tot el contrari. Fins i tot el seu mestre budista li va dir que havia de fumar més.

En el disc cantes *Só com só*, el poema de Joan Timoneda. ¿Fins a quin punt t'ha pesat el referent de l'adaptació que en va fer Raimon?
El referent no em pesava gaire. Sempre he pensat que a Raimon li feia falta electricitat, un punt d'electricitat i una bateria tribal. En el fons,

era més contemporani del que ell es pensa, i amb un acompanyament elèctric més proper al rock hauria arrasat. Quan vaig decidir fer *Só com só*, el vaig voler fer des del meu punt de vista, no des del seu. És una cançó que comença d'una manera elèctrica molt crua, i a la meitat hi ha aquest tall mig napolità amb el llaüt, que va sortir a l'estudi. Sempre he vist el Raimon així, i encara més aquesta cançó, on la guitarra elèctrica és qui acompanya la melodia.

¿Tens la sensació que la gent no ha arribat a conèixer-te prou?

Bé, crec que no m'han arribat a conèixer. Crec que això ens passa a molts. Per conèixer una obra llarga de deu discos, que a més és una obra bastant densa, molt de clarsobscurs, has d'escoltar els discos lligat al sofà. Em coneixen una mica però no del tot. Encara no sóc molt ben conegut, fins i tot pel meu propi públic. I pels mitjans de comunicació, tampoc. N'hi ha que es pensen que sóc un cantant de folk, i jo sóc més coses. Qui sóc? Sé qui sóc però no puc definir-ho. Sóc el caminant que només du el seu cant. —

75
DISCOS

DISC DEL MES JORDI BIANCIO

Xavier Baró va "trepitjar l'infern", en paraules seves, al disc anterior, el mini CD *Allau d'estrelles solitàries* (La Llàntia, 2014), i potser per això

en el relleu s'ha estimat més tocar territoris una mica més gratificants. Després de capbussar-se en aquelles històries tèrboles, funeràries fins i tot, com a reflex de l'estat d'ànim col·lectiu derivat de les turbulències econòmiques i polítiques d'aquests anys, la nova obra, *I una fada ho trasmuda*, un àlbum d'onze cançons, obre un nou imaginari al voltant del que anomena 'Regne de l'Amor amb majúscules', amb les brillantors d'esperit que podem associar a aquest sentiment però també amb espais plàstics i poètics més convulsos, propis de determinades alteracions de la percepció. Per al trobador d'Almacelles, l'amor és una porta oberta cap a una realitat paral·lela, una altra dimensió en la qual no tot són flors i violes.

Per desenvolupar aquesta idea, Baró s'ha envoltat d'un equip de músics molt de les Terres de Ponent, un espai on, potser, ens agrada pensar-ho, el cert isolament i la convivència amb les brumes hivernals són propicis a l'estat mental transcendent invocat al disc. Així, a més de l'habitual Víctor Verdú, amb el seu orgue de connotacions litúrgiques, hi trobem Víctor Ayuso, meitat del duet pop de tendència melancòlica

XAVIER BARÓ

*I una fada ho
trasmuda tot*
(Satélite K)
CANÇÓ-FOLK

Renaldo & Clara, així com el flabiol i les percussions d'Heura Gaya i un delicat trio de cordes. Recursos instrumentals al servei d'un cançoner que, fidel al llenguatge establert pel cantautor folk des dels dies de *La cançó de l'udol* (Disc-Medi, 1998), porta el llenguatge tradicional de la troba a un territori alhora molt detallista i amb punts de llum màgics, que insinuen un paisatge visionari, psicodèlic, a la lleidatana manera.

El trobador obre el seu cor a la primera peça, "Vora un dolmen", on ens situa en una escena més enllà del temps, enmig d'un 'laberint enigmàtic com la mar' on hi ha una presència idealitzada i un altar pagà. Són imatges que situen el disc des del començament en un pla oníric, on s'aniran succeint reflexos còsmics i singulars 'd'amor i de tristesa' a cançons

com "Les flors de l'estany" i "Botes catalanes". L'amor que 'arriba sense fer-te mal' i el que es perd entre la foscor, tot donant pas a la tempesta i la nit a "Per les aigües de Dublín" o separant els amants perquè no es puguin tornar a trobar a "Rosa dels vents". Amor sublimat i amor angoixant, i cançons que, tot i el paisatgisme al·lucinògen que travessen, no perden mai l'aplom, les maneres i l'expressió mil·limètrica pròpia del músic que sap el que vol explicar i que no es perd per les branques del seu relat. Segurament perquè té les fades del seu costat.

"Per al trobador d'Almacelles, l'amor és una porta oberta cap a una realitat paral·lela, una altra dimensió en la qual no tot són flors i violes"

PER FER

Els millors plans a prop de casa

VELLA

e
ls
de la
lició del
phone, un
rnacional
atges
nb
de
neral
y celebra
ció
tratges

provinents d'una
vintena de països.
→ CCCB. M: Universitat.
Dissabte 15. 18 h. Gratis.

Who is Miss Catbantry?

Miss Catbantry,
criatura de la
il·lustradora Laura
Agustí, és una
gata amb actitud
nostàlgica i pensativa
que tres amics
de l'artista (Ral,
Okokume i Mr Sis)
van reinterpretar al

seu gust. L'exposició
recull fins a una
cinquantena de peces
fetes per artistes com
Albert Arrayás, Paula
Bonet, Lantomo i
Elisa Munsó, entre
d'altres.

→ Miscelànea. M: Drassanes.
De dc. 19 fins dg. 30. Gratis.

Connexions: Hip- hop crossover

El hip-hop és avui dia
una de les músiques
més obertes a
l'experimentació. En

parlaran en aquest
discofòrum dins del
cicle de trobades
musicals Connexions
el periodista Joan S.
Luna i Rodrigo Laviña
(At Versaris).

→ Taller de Músics 24. M: Sant
Antoni. Dt. 18. 20 h. Gratis.

EL CARMEL

Ruta pel barri

*Històries de
la perifèria:*

MÚSICA

Llarga i nova vida a les cançons dels avis

Sanjosex i Carles Belda reviuenc peces tradicionals de les comarques gironines en el disc 'Càntut'

XAVIER CERVANTES
BARCELONA

Menystenir la cultura de tradició oral, o entaforar-la en el calaix de les relíquies folklòriques, és un mal negoci. Sovint aquesta tradició serveix per interrogar el present, i en qualsevol cas, com deia Raimon, qui perd els orígens perd identitat. "Els catalans som gent civilitzada perquè tenim moltes civilitzacions. Catalunya és un lloc de confluència de les quatre cultures: est, oest, nord i sud. Podem ser americans, africans, orientals i europeus", diu l'acordionista vallesà Carles Belda, responsable juntament amb Carles Sanjosex (Sanjosex) del disc *Càntut* (Bankrobber), que aplega peces del cançonier online *Càntut: cançons i músiques dels avis* impulsat pel musicòleg Albert Massip. Els dos Carles han remenat el miler d'enregistraments que Massip ha fet amb gent gran de les comarques gironines fins a fer-ne una selecció de quinze cançons que interpreten gestionant la mirada contemporània i el respecte.

Amb la web com a "font principal", el disc és una creació que no busca recrear sinó transmetre l'essència d'aquest llegat. Sanjosex hi posa la veu i la guitarra; Belda, l'acordió i la veu; Coloma Bertran (Les Violines), el violí, i Jordi Casadesús (La Iaia), els teclats, el baix i la guitarra elèctrica. "Vam garantir el pinyol: havien de ser cançons que s'aguantin amb veu i guitarra, i que

si hi poses un acordió funcionin. Després ens va semblar, i ens venia de gust, que tot plegat es podia guarnir per portar-ho a un terreny estètic diferent. Vam buscar algú del pop amb visió contemporània, el Jordi, i la Coloma per reforçar el bàndol de l'ortodòxia tradicional", explica Belda. És a dir, van sumar *civilitzacions* en un projecte col·lectiu que redimensiona cançons com *La vella filosa*, *La dida*, *Serrallonga*, *Goigs de Santa Quitèria*, *El general*

Carles Sanjosex i Carles Belda no permeten que les cançons es perdin.
PERE TORDERA

Bum-Bum o El pomeró. "Tot és un aprenentatge. No aprens la Bíblia, però algun versicle sí", diu Sanjosex sobre la seva incursió en un territori que fins ara no coneixia. Ha après, per exemple, que "molts ritmes vénen de balls" i ha constatat que "les temàtiques són universals, però les característiques, locals". És el cas de *La desgràcia d'un pobre home (el gitano)*, que si fa no fa explica la mateixa història de *Ligia Elena* de Rubén Blades: el debat entre un pare i

una filla quan ella decideix fer prevaler l'amor per sobre de les expectatives de classe i de raça d'ell.

La selecció de *Càntut* inclou temàtiques diverses: cançons morals, religioses, d'amor, de guerra i fins i tot de sexe, com ara *El flubiol del meu pare*, que fa servir l'univers de la sardana com a recurs metafòric. La tria de les peces revela també, segons Belda "una tendència al realisme i a tocar de peus a terra" dels catalans. "No sé si aquest caràcter ha existit sempre o és conseqüència de tants anys de perdre guerres", diu Sanjosex, fent referència a *La dida*, una de les peces més estremidores del disc. "Parla d'una dona que sense voler ha fet una cosa horribla (una badada que provoca la mort d'un nadó). La senzillesa de la melodia i el poc dramatisme que té em va agradar molt. Que una cosa tan bèstia s'expliqués d'una manera tan freda em va semblar brutal i sorprenent", recorda Sanjosex. "És l'assumpció de la realitat i com gestionar-la sense dramatisme. Em sento molt identificat amb aquesta manera de ser", afegeix Belda.

El realisme també és cru en la versió de *Serrallonga* que interpreten en el disc, i que no s'adiu amb la imatge romàntica del bandoler. "Crec que la mitificació de Serrallonga no ve tant perquè fos un Robin Hood, sinó perquè feia por. Aquesta lletra explica la seva mala bava. Torna al lloc on ha robat i diu que és ell qui ha robat. És un temerari perquè li agrada el perill", afegeix el músic bisbalenc. ■

Chamorro i Payés. FOTO: LILI BONMATÍ

MÚSICA TRANSVERSAL

Connexions, el cicle de diàlegs musicals de Barcelona, ha ofert durant el mes d'octubre actuacions molt variades de la mà del segell Bankrobber i el Taller de Músics. Els darrers concerts són els del pianista José Carrasco, amb el clarinet de Gabriel Amargant (26/10, 20h, Taller de Músics 24); Belda i Sanjosex (27/10, 21.30h, CAT Tradicionàrius), que interpretaran una dotzena de temes del cançoner 'Càntut: Cançons i músiques dels avis', i Joan Chamorro Reunion i Rita Payés, amb el seu jazz habitual (30/10, 12h, Sala Apolo).

DIVERSOS ESPAIS DE BARCELONA.
FINS AL 30/10. PREU: GRATUÏT I DE PAGAMENT (11-14€).

● Festivalconnexions.com •

PRESENTACIÓN EN EL CENTRE ARTESÀ TRADICIONÀRIUS

La música de los abuelos

Sanjosex y Carles Belda rescatan canciones conservadas por tradición oral en 'Càntut'

JORDI BIANCIOTTO
BARCELONA

Carles Sanjosex, es decir, Sanjosex, y Carles Belda decidieron un día que las canciones populares recogidas, con archivos de audio y todo, en la web Càntut, impulsada por el musicólogo Albert Massip, podían ser objeto de una recreación contemporánea. De ese ejercicio salió el disco del mismo título, que mostrarán mañana en el Centre Artesà Tradicionàrius (CAT), en el ciclo Connexions.

El trabajo ofrece reinterpretaciones de 15 piezas de la web, que contiene hasta 1.200. Material grabado por Massip o por Jaume Arnel·la, u otros antecesores en esa práctica de cazar cantos populares, un poco como el norteamericano Alan Lomax. Algunos registros son de los años 50 y corresponden a canciones aún más lejanas, transmitidas oralmente, de abuelos a nietos. No son particularmente famosas y cubren un amplio espectro temático. «No hemos ido a buscar un solo tipo de canción: hemos seleccionado de niños, antibelicistas, sobre el trabajo, la propiedad privada, desgracias de la vida o una sobre el malparit de Serrallonga», explica Sanjosex, que confiesa haberse sublevado cuando se dio cuenta de que «no tenía ni idea» del bagaje tradicional del país. «Me pareció, como mínimo, raro, y decidí ponerle remedio».

Càntut, cuyo título alude a un modo popular de pronunciar la primera persona del presente del verbo cantar en las comarcas de Girona, apunta al origen de la canción como medio para contar historias, con lo cual la letra tiene un rol central. «Mientras se ha consumido mucha música anglosajona sin conocer el inglés, hemos llegado a crear canciones a partir de la guitarra o el bombo. Hay que recordar que hablamos de historias», defiende Belda, que subraya también el carácter moderno de la grabación. «Ahora la música tiene mucho que ver con los discos, pero hay mucha más música en el mundo», señala el acordeonista, que se acercó al folclore hace 15 años como miembro del dúo electro-folk Pomada.

Carta blanca

Sus revisiones no son arqueológicas y han elegido como productor a Jordi Casadesús, de La Iaia, para ayudarles a traerlas al presente, pues no deseaban «hacer una reconstrucción», sino «una propuesta actual», destaca Sanjosex. Han partido siempre del registro recogido en la web, cantado a palo seco, sin armonías ni arreglos, lo que les ha dado carta blanca al rehacer cada pieza. «Erik Satie decía que armonizar era iluminar: das una melodía a 10 músicos y cada uno la iluminará de manera distinta», reflexiona Belda.

► Colaboración ► Sanjosex (izquierda) y Carles Belda, los impulsores del disco 'Càntut'.

No es una simple antología, sino un disco «pensado, con personalidad y que invita a la aventura»

Así desfilan por el disco canciones como *La vella Filosa*, *El pomeró* (introducida por una captura de campo en la voz de Quimeta Arpa, vecina de Banyoles) y *El general Bum-bum*, de remota memoria, aunque no necesariamente asociadas a un imaginario turbio o clandestino. «Algunas se aprendían en la escuela en ciertas épocas. Nuestro pasado no siempre tiene que ver con la oscuridad franquista. Mi abuelo mismo estudió esas canciones en la escuela durante la República», explica Belda, defensor de la pureza de las piezas sencillas y duraderas. «Joe Strummer, al final de sus

días, dijo que lo más revolucionario era sentarse alrededor de una hoguera a tocar la guitarra. Me gusta que uno de los popes del punk llegara a esa conclusión», celebra.

Càntut no está pensado, subraya Sanjosex, como una antología de canciones semiperdidas, sino que es un trabajo «con personalidad, donde todo está pensado y que invita a la aventura». Y con nueva vida en los escenarios: tras su estreno en la Fira Mediterrània, pasará por el CAT camino de la primera edición del festival Càntut, del 18 al 20 de noviembre en Cassà de la Selva. ■

Belda i Sanjosex revifen una quinzena de cançons de tradició oral de les comarques gironines a 'Càntut'

Allò que ens cantaven els avis

Guillem Vidal
BARCELONA

Carles Sanjosé, ànima de Sanjosex, i l'acordionista vallesà Carles Belda, perspicac renovador de músiques tradicionals amb grups com Pomada i el Conjunt Badabadoc, s'alien per a un disc amb quinze lectures del cançoner en línia Càntut, impulsat pel musicòleg Albert Massip i nodrit de més d'un miler de cançons de tradició oral de les comarques gironines enregistrades pel mateix Massip i altres "caçadors" de cants. El disc, també anomenat *Càntut*, el va publicar divendres el segell Bankrobber i, després d'estrenar-se fa uns dies a Manresa, arribarà avui al CAT de Gràcia (Festival Connexions) i, pròximament, a Cassà de la Selva (Festival Càntut, 18 de novembre), Lleida (9 de desembre), Ripoll (10), Manlleu (16) i Caldes de Montbui (17).

"Hem mantingut la lletra i l'estructura original de les cançons, però tot plegat ha adquirit una sonoritat moderna i una producció [realitzada per Jordi Casadesús de La Iaia] fins i tot atrevida", assegura Sanjosex. Que cançons de fa una pila d'anys com *La vella filosa*, *El flubiol del meu pare* i *El general Bum-bum* siguin interessants a orelles d'un oient del segle XXI, però, no es deu només al so. "El pome-ró és una reflexió sobre la propietat privada que continua tenint vigència", defensa Belda. "Qüestionar-se, com és el cas, si pots agafar una poma de la poma d'un pagès no em

Sanjosex i Belda, 'Carles Associats', publiquen el seu primer disc plegats ■ NÉSTOR NOCI

La parella actua avui a Barcelona i, el mes vinent, ho farà al Festival Càntut de Cassà de la Selva

sembla un debat de cap manera antic ni gratuït."

Les cançons de *Càntut* s'han construït a partir de les versions cantades per avis i àvies com la Quimeta Arpa de Banyoles, el Cinto Solanellas de Montagut, el Josep Salellas d'Agullana, el Sacot de Cassà Selva, mossèn Julià de Vilallonga de Ter i la Conxita Lloveras de la Bisbal, àvia del

mateix Sanjosex. "Sempre ha estat mestressa de casa, però és tota una artista", diu somrient el bisbalenc, que va penjar al cançoner en línia una dotzena de cançons de la seva àvia. "Sap una pila de poemes i, segons em diu, li ve del meu besavi, que pel que es veu també era un crac. La dida és una cançó realment bèstia sobre un nen que no és teu que es crema, i que la meva àvia canta amb una austeritat que impressiona..."

Càntut inclou cançons infantils, cançons amb moral, cançons de por i cançons "de sang i fetge", salpebrades esporàdicament amb *samplers* dels cants originals dels avis i

interpretades, a més de Carles Associats (com tots dos s'anomenen, amb evident sintonia), per Coloma Bertran (violí) i Jordi Casadesús (guitarra, baix, teclats i bateria). "Només n'hi ha d'una mena que no hem adaptat", revela Sanjosex. "Són les cançons verdes. L'humor verd és una cosa molt dels nostres avis que, almenys en el moment de gravar, em va semblar que havia perdut la vigència completament..." Cançons, siguin de la mena que siguin, que formen part d'una llarga i diversa cadena de transmissió i que Belda i Sanjosex, talment com els seus avis, versionen amb el seu propi punt de vista. ■

'Càntut', cadena de memoria

CRÓNICA Sanjosex y Belda dieron nueva vida a cantos populares

JORDI BIANCIOTTO
BARCELONA

Hay un interés creciente por las músicas que se han propagado a lo largo de los años por carriles subterráneos, sin registros grabados, a la intemperie del espacio y el tiempo, y *Càntut* dirige hacia ahí su mirada dando nueva vida a canciones salvadas *in extremis*. La operación es ambiciosa: web con trabajo de campo, festival (del 18 al 20 de noviembre en Cassà de la Selva) y un disco que Sanjosex y

Carles Belda recorrieron el jueves en el Centre Artesà Tradicionàrius en el marco de *Connexions* y *Circuit folc*.

Muchas fuerzas confluyen en ese salvamento de cantos populares, que funcionaron en escena porque manejan materiales narrativos atemporales y porque recibieron un tratamiento tan respetuoso como contemporáneo. A la vez que rendían homenaje a voces anónimas como Quimeta Arpa y Jep Quim de Ca La Pinyareda, Sanjosex y Belda

fundieron sus voces, sus guitarras y su acordeón con el violín de Coloma Bertran y el bajo y los samplers de Jordi Casadesús. *Per l'aliment del bon vi* derivó hacia el oscuro trance electrónico sin desdibujarse y *La dida* integró sonidos cósmicos a sus tinieblas.

VERSIONES A ELEGIR // Pero *Càntut* centró el foco en las historias, acogidas con interés por el repleto patio de butacas. Siempre con margen para la interpretación a su gusto, como

en *La desgràcia d'un pobre home* (el gitano), que revisaron superando los prejuicios raciales en su desenlace. Al igual que en el disco, Carles Sanjosé se manifestó incapaz de cantar la letra subida de tono de *El flubiol del meu pare* (que «fa ballar la mare al llit»), que sonó en la voz enlatada y sin manías de un venerable vecino de Banyoles, ⁹Francisco Bustins Costa.

Muchas de estas canciones no habían sonando nunca tan bien ni se habían expuesto en un escenario diseñado para el concierto. Son otros tiempos, pero su frescor, su ingenio y su mística están aquí para perdurar. De ello se encargó *Càntut* con un repaso íntegro al disco que culminó con la historia de *Els dotze lladres* y una mención al indispensable Jaume Arnella, presente en la sala. La cadena de la memoria sigue su curso. ■

CULTURA

LA VANGUARDIA 41

Màrius Serra

Belda & Sanjosex

Según los historiadores del alfabeto la letra C proviene de la representación de cuello y cabeza de un camello, igual como la A proviene de una cabeza de buey y la B de una casa. En los ochenta un diseñador estrella cobró una pasta por diseñar una C roja para el Departament de Cultura que parecía sacada de un vagón de cercanías de la Renfe. Topo ahora con una C de brazos más discretos, hasta el punto de que parece una oreja, troquelada en la cubierta de un CD amarillo. El vacío que deja la C perforada muestra el rostro de una persona mayor. Es uno de los ancianos que han participado en un proyecto fascinante de memoria musical nacido en el 2012 en la red y que ahora se redondea en un disco. El proyecto se titula *Càntut. Cançons i músiques dels avis*. En la web *cantut.cat* hay grabadas, en audio o vídeo, más de un millar de canciones interpretadas a cappella por gente mayor que las aprendió en casa. Territorialmente, el proyecto cubre lo que, en provinciano, llamaríamos "comarcas de Girona" y que en realidad comprende Alt y Baix Empordà, Garrotxa, Gironès, Pla de l'Estany, Ripollès y Selva. Los intérpretes nacieron en el primer tercio del siglo XX y cada grabación se documenta con los datos del informante (nombre, fecha y lugar de nacimiento, residencia, de quién aprendió la canción), así como la fuente de la grabación: del proyecto o previa, medios de comunicación locales, instituciones, estudiantes, particulares. Algunas grabaciones se remontan a los años ochenta. Cada entrada reproduce la letra

e incluye un comentario que la contextualiza, estableciendo la autoría cuando es conocida (Bori i Fontestà, Apel·les Mestres, Verdaguer). Hay canciones de todo tipo: amorosas, picarescas, infantiles, religiosas, históricas, de cuna, políticas...

Huele a Renaixença. Ahora, por obra y gracia del dúo fantástico formado por Belda & Sanjosex, quince de este millar de canciones saltan del siglo XIX al XXI en un disco espléndido, que también se titula *Càntut*, editado por el sello de La Bisbal Bankrobber y presentado el jueves pasado en el Tradicionàrius. Belda & Sanjosex incluyen breves fragmentos sampleados de las canciones con

las voces de los ancianos y luego las reproducen fielmente con un tratamiento musical limpio y contemporáneo que trasciende la voluntad preservativa sin condonar el peaje documental. Son canciones ahora y aquí, con guitarra y acordeón, voces que

En *cantut.cat* hay grabadas, en audio o vídeo, más de un millar de canciones interpretadas a cappella por gente mayor

combinan y un gusto por masticar la lengua que maravilla. La narración épica de la historia del bandolero Joan Sala, *Serrallonga*, contrasta con una cancioncilla picantona como *El flubiol del meu pare*, que dice: "I el flubiol del meu pare / fa ballar la mare al llit. / En toquen una sardana / que en dura tota la nit". Sin tradición no existiría la modernidad. De hecho, el único modo interesante de evolucionar y transgredir es conocer. A menudo, la falta de conocimiento de la tradición empuja a la petulancia y a la soberbia intelectual de quienes creen haber descubierto la sopa de ajo y se fabrican un mundo a su medida. Ya se sabe, cuando *càntut* los males *espàntut*.

El Festival Connexions tindrà Fundació Tony Manero, Niño de Elche i Sanjosex

El festival de diàleg musical Connexions programarà en la seva cinquena edició una quinzena de concerts entre els quals figuraran bandes com la Fundació Tony Manero, Niño de Elche, Tote King, Sanjosex i Renaldo & Clara.

Aquest text és un servei de l'agència Europa Press. VilaWeb no ha intervingut ni en la selecció, ni en la redacció, ni en el contingut de la notícia.

El festival de diàleg musical Connexions programarà en la seva cinquena edició una quinzena de concerts entre els quals figuraran bandes com la Fundació Tony Manero, Niño de Elche, Tote King, Sanjosex i Renaldo & Clara. De la mà de la productora i promotora Bankrobber i del Taller de Músics 24, els concerts se celebraran a l'octubre en els dos espais de la Sala Apolo, en el nou espai del Taller i al CAT Tradicionari.

El director de l'escola, Diego Ruiz, i un dels creadors del segell de música catalana Bankrobber Marçal Lladó han remarcat a la presentació que tots els artistes que estan programats "són especials i tenen un perquè". En aquesta nova edició s'han presentat nombroses produccions inèdites que volen mostrar l'alt grau de transversalitat estilística del cicle amb propostes emergents i descobriments de l'escena musical de la capital catalana.

Diversos dels artistes que es podran veure en el festival surten del planter del Taller de Músics 24; el seu fundador, Lluís Cabrera, es mostra orgullós ja que, des de la fundació de l'escola el 1979, "impulsen i promouen la música en directe programant actualment més de 300 concerts a nivell nacional i internacional".

El festival començarà l'1 d'octubre amb el concert de Big Ensemble Taller de Músics que presentaran 'Nadando en el olvido' sobre poemes de Leopoldo María Panero a la sala Apolo. Alguns dels músics del festival han acudit a la presentació, com Miguelito Superstar, de la Fundació Tony Manero que actuarà conjuntament amb l'Original Jazz Orquestra Taller de Músics, o el músic Xarim Aresté de Branca Santa, una proposta amb 13 músics i un artista visual que presentaran 'Trompes d'assalt'. Una de les parts "festives" del cartell seran Funkystep and The Sey Sisters, les cantants Kathy i Yolanda Sey i el guitarrista Guillem Plana, els qui s'han mostrat molt feliços amb la presentació del seu primer disc llarg i amb temes propis 'A matter of funk' que tindrà lloc en la 2 d'Apolo. En acabar la presentació s'ha pogut veure un petit concert del músic Joan Chamorro i la cantant Rita Payés que presentaran el seu segon àlbum en l'actuació de clausura del festival, el 30 d'octubre en horari atípic, les 12 del migdia, per "poder ampliar el ventall de públic", han informat els organitzadors.

CONFERÈNCIES

També hi ha programades tres conferències o 'Disc-fòrum' perquè, com ha comentat Lladó, els "agrada parlar de música": la primera estarà dedicada a 'Omega' d'Enrique Morente i Lagartija Nick, la segona a Elvis Costello amb The Brodsky Quartet i l'última parlarà sobre la barreja de hip hop i rock'n'roll.

El festival 'Connexions', fundat el 2012, vol servir per connectar i facilitar la trobada de músics perquè sorgeixin propostes de fusió innovadores, i té el suport de l'Institut Català de les Empreses Culturals i l'Ajuntament de Barcelona.

Enllaç:

<http://www.vilaweb.cat/noticies/el-festival-connexions-tindra-fundacion-tony-manero-nino-de-elche-i-sanjosex/?f=rel>

El talent dels alumnes del Taller de Músics

La 4a edició del festival Talent tindrà lloc entre l'1 i el 4 de juliol a Barcelona. Els alumnes del Taller de Músics interpretaran els seus treballs finals a la sala Apolo, al JazzSí Club i al nou espai recentment inaugurat de l'escola al festival Talents, en una proposta que promou els graduats del centre d'estudis i s'obre al públic general. Joves promeses amb molt de futur!

El festival Talent neix com una iniciativa per a la difusió de nous talents de la mà del Taller de Músics Escola Superior d'Estudis Musicals; una iniciativa per difondre nous talents en el camp del jazz i les músiques modernes i improvisades.

La 4a edició porta 16 nous projectes que es presentaran entre l'1 i el 4 de juliol amb actuacions a les sales Apolo i JazzSí Club i al nou espai Taller de Músics 24. El gruix dels estudiants passaran divendres i dissabte de 18 a 22 h per l'Apolo, i també hi haurà actuacions el dilluns 4 als altres dos locals.

Els concerts són gratuïts i els protagonistes d'enguany seran Quim Magnet, Joan Miquel Vila, Joan Carles Marí, Anscari Montori, Antonio Navarro, Max Villavecchia, Anna Serrà, Joan Palà (9Son), Víctor Nin, David Nuri (Bonobos), Laia Badrenas, Javi Garrabella, Claudia Steccato, Pere Pelegrí, David Martínez i Rocío Seli-grat.

Enllaç:

<http://www.enderrock.cat/noticia/11739/talent/dels/alumnes/taller/musics>

Festival Talent. Del 01 al 04 de juliol

El Festival Talent celebra el seu quart any seguint amb el nou format estrenat l'any passat. Volem donar a conèixer els nous talents de la marca Taller de Músics a través d'un espai de referència en l'escena musical barcelonina: la Sala Apolo. Part de la programació se centrarà a les dues sales d'aquest emblemàtic local, tot i que també seran protagonistes el JazzSí Club i el nou espai de Taller de Músics, el Taller de Músics 24. En total, 16 nous projectes de diferents estils a càrrec de les noves generacions del Taller de Músics que aquest any es titulen.

Amb aquest nou format, el festival pretén descobrir al públic nous talents, apostar per la creació emergent i actuar com a plataforma d'impuls per a la difusió i promoció de projectes de joves músics que representen el present i el futur de l'escena del jazz, el flamenco, el rock i altres músiques modernes. Benvolguts amics, els presentem els nous talents del Taller de Músics. Benvinguts!

Enllaç:

<http://www.laculturanovalres.com/festival-talent-del-01-al-04-de-juliol/>

Arriba la quarta edició del Festival Talent

El Festival Talent arrencarà el proper 1 de juliol per presentar els nous talents del Taller de Músics. La cita, que aquest any arriba a la quarta edició, oferirà un total de 16 propostes musicals de gèneres tan variats com el jazz, el flamenco, el rock i altres músiques modernes. El festival se celebrarà els dies 1, 2 i 4 de juliol i tots els concerts seran gratuïts.

Per a aquesta edició, el Festival Talent arriba amb una àmplia varietat de propostes musicals, totes elles de creació pròpia. El festival vol donar a conèixer els nous talents de la marca Taller de Músics a través d'un espai de referència en l'escena musical barcelonina: la Sala Apolo. Part de la programació se centrarà a les dues sales d'aquest emblemàtic local, tot i que també seran protagonistes dos espais del barri del Raval: el JazzSí Club i el nou local del Taller de Músics, el Taller de Músics 24.

El plat fort del festival serà els dies 1 i 2 de juliol amb deu concerts que es presentaran de forma alterna a l'Apolo i La [2] de l'Apolo. La cita arrencarà divendres 1 a les 18 hores a La [2] de l'Apolo amb la proposta de Quim Magnet, La guitarra elèctrica a ECM, un espectacle basat en la música del segell ECM, present a l'escena del jazz i les músiques improvisades des de principis dels anys 70 fins a l'actualitat. La resta de propostes musicals aniran a càrrec d'Anscari Montori, Joan Miquel Vila, Antonio Navarro, Joan Carles Marí, Max Villavecchia, Víctor Nin, Anna Serra, David Nuri i Joan Palà. El Festival Talent acabarà el dilluns 4 de juliol amb sis concerts més de la mà de Laia Badrenas, David Martínez, Javi Garrabella, Rocio Seligrat, Claudia Steccato i Pere Pelegrí.

Aquests concerts tindran lloc al JazzSí Club i al Taller de Músics 24 i també seran gratuïts. Amb aquest certamen, el Taller de Músics vol donar a conèixer al públic els nous talents, apostar per la creació emergent i actuar com a plataforma d'impuls per a la difusió i promoció de projectes de joves músics que representen el present i el futur de l'escena del jazz, el flamenco, el rock i altres músiques modernes.

Enllaç:

http://eldigital.barcelona.cat/arriba-la-quarta-edicio-del-festival-talent_365946.html

Arriba la quarta edició del Festival Talent

El Festival Talent arrencarà el proper 1 de juliol per presentar els nous talents del Taller de Músics. La cita, que aquest any arriba a la quarta edició, oferirà un total de 16 propostes musicals de gèneres tan variats com el jazz, el flamenco, el rock i altres músiques modernes. El festival se celebrarà els dies 1, 2 i 4 de juliol i tots els concerts seran gratuïts.

Per a aquesta edició, el Festival Talent arriba amb una àmplia varietat de propostes musicals, totes elles de creació pròpia. El festival vol donar a conèixer els nous talents de la marca Taller de Músics a través d'un espai de referència en l'escena musical barcelonina: la Sala Apolo. Part de la programació se centrarà a les dues sales d'aquest emblemàtic local, tot i que també seran protagonistes dos espais del barri del Raval: elJazzSí Club i el nou local del Taller de Músics, el Taller de Músics 24.

El plat fort del festival serà els dies 1 i 2 de juliol amb deu concerts que es presentaran de forma alterna a l'Apolo i La [2] de l'Apolo. La cita arrencarà divendres 1 a les 18 hores a La [2] de l'Apolo amb la proposta de Quim Magnet, La guitarra elèctrica a ECM, un espectacle basat en la música del segell ECM, present a l'escena del jazz i les músiques improvisades des de principis dels anys 70 fins a l'actualitat. La resta de propostes musicals aniran a càrrec d'Anscari Montori, Joan Miquel Vila, Antonio Navarro, Joan Carles Marí, Max Villavecchia, Víctor Nin, Anna Serra, David Nuri i Joan Palà. El Festival Talent acabarà el dilluns 4 de juliol amb sis concerts més de la mà de Laia Badrenas, David Martínez, Javi Garrabella, Rocio Seligrat, Claudia Steccato i Pere Pelegrí.

Aquests concerts tindran lloc al JazzSí Club i al Taller de Músics 24 i també seran gratuïts. Amb aquest certamen, el Taller de Músics vol donar a conèixer al públic els nous talents, apostar per la creació emergent i actuar com a plataforma d'impuls per a la difusió i promoció de projectes de joves músics que representen el present i el futur de l'escena del jazz, el flamenco, el rock i altres músiques modernes.

Enllaç:

<http://lameva.barcelona.cat/capdesetmana/ca/noticia-go/arriba-la-quarta-edicio-del-festival-talent>

El Festival Talent aposta per la música emergent

Més d'una desena de músics joves presentaran els seus projectes a la Sala Apolo, JazzSí i Tallers de Músics 24

Ja són quatre edicions d'una mostra que serveix per prendre el pols a la jove escena musical de Barcelona. Parlem del Festival Talent, que comença el pròxim 1 de juliol i que enguany compta amb un programa de 16 propostes musicals que es podran gaudir als escenaris de la Sala Apolo, JazzSí i Tallers de Músics 24. Les propostes són tan genuïnes com eclèctiques, una destacada representació de les diferents escenes musicals de la ciutat. D'aquesta manera, trobarem concerts que naveguen entre el jazz, el flamenc, el rock i altres músiques actuals.

Fins al 4 de juliol, per tant, el Festival Talent obre una finestra cap a creacions personals, artistes amb la marca del Tallers de Músics que representen el futur de l'escena musical de la ciutat. Com a punt àlgid del festival trobarem les sessions dels dies 1 i 2 de juliol a La [2] de l'Apolo, amb la intervenció d'artistes com ara Anscari Montori, Joan Miquel Vila, Antonio Navarro, Joan Carles Marí, Max Villavecchia, Víctor Nin, Anna Serra, David Nuri i Joan Palà. Tant aquestes sessions de l'Apolo com els altres concerts del JazzSí i el Tallers de Músics 24 comptaran amb entrada de franc. Una oportunitat, en definitiva, per gaudir del present musical que ja té un peu en el futur de la música que escoltarem a Barcelona.

Durant tres dies podrem gaudir de més d'una desena de concerts gratuïts a la Sala Apolo, al JazzSí Club i el nou espai del Taller de Músics, el Taller de Músics 24. En total, 16 nous projectes a càrrec de les noves generacions del Taller de Músics que aquest any es titulen. Tots ells pujaran a l'escenari per presentar propostes pròpies que han anat treballant durant els darrers mesos. Veurem estils variats, formacions petites i d'altres de més grans, improvisació, homenatges a artistes de renom i repertoris propis, però sobretot veurem molt talent!

El festival pretén descobrir al públic nous artistes apostant per la creació emergent i actuant com a plataforma d'impuls per a la difusió i promoció de projectes de joves músics que representen el present i el futur de l'escena del jazz, el flamenco, el rock i altres músiques modernes.

Si t'agrada la música en directe i vols conèixer les noves generacions de músics, el Talent és el teu festival!

DIVENDRES 1 DE JULIOL

Sala Apolo / La [2] de Apolo

18.00h | QUIM MAGNET
18.45h | ANSCARI MONTORI
19.30h | JOAN MIQUEL VILA
20.15h | ANTONIO NAVARRO
21.00h | JOAN CARLES MARÍ

El Festival Talent aposta per la música emergent

Més d'una desena de músics joves presentaran els seus projectes a la Sala Apolo, JazzSí i Tallers de Músics 24

Ja són quatre edicions d'una mostra que serveix per prendre el pols a la jove escena musical de Barcelona. Parlem del Festival Talent, que comença el pròxim 1 de juliol i que enguany compta amb un programa de 16 propostes musicals que es podran gaudir als escenaris de la Sala Apolo, JazzSí i Tallers de Músics 24. Les propostes són tan genuïnes com eclèctiques, una destacada representació de les diferents escenes musicals de la ciutat. D'aquesta manera, trobarem concerts que naveguen entre el jazz, el flamenc, el rock i altres músiques actuals.

Fins al 4 de juliol, per tant, el Festival Talent obre una finestra cap a creacions personals, artistes amb la marca del Tallers de Músics que representen el futur de l'escena musical de la ciutat. Com a punt àlgid del festival trobarem les sessions dels dies 1 i 2 de juliol a La [2] de l'Apolo, amb la intervenció d'artistes com ara Anscari Montori, Joan Miquel Vila, Antonio Navarro, Joan Carles Marí, Max Villavecchia, Víctor Nin, Anna Serra, David Nuri i Joan Palà. Tant aquestes sessions de l'Apolo com els altres concerts del JazzSí i el Tallers de Músics 24 comptaran amb entrada de franc. Una oportunitat, en definitiva, per gaudir del present musical que ja té un peu en el futur de la música que escoltarem a Barcelona.

Enllaç:

<http://lameva.barcelona.cat/barcelonacultura/recomanem/el-festival-talent-aposta-la-musica-emergent#.V3ltaPmLQdU>

ACAMPADA JOVE

MONTBLANC

14-16 de juliol

LA RAÍZ, STROMBERS, DOCTOR PRATS, BONOBOS, OBESSES, TALCO, MIQUEL DEL ROIG, OQUES GRASSES, ANIMAL, ASPENCAT, ATUPA, BUHOS...

La 21a edició del festival organitzat per les Joventuts d'Esquerra Republicana i l'Associació Cultural Acampada Jove segueix fidel als seus principis: música festiva i representació de les principals bandes de ska, reggae i rock dels Països Catalans. L'Acampada, que espera superar la xifra de 32.000 assistents que va assolir el 2015, acollirà 21 actuacions, a més d'ofereir -com és tradició- zona de càmping. L'objectiu? Gresca i compromís durant 72 hores.

www.acampadajove.cat

PORTA FERRADA

SANT FELIU DE GUÍXOLS

Del 15 de juliol al 20 d'agost

MANOLO GARCÍA, ESTOPA, PAT METHENY & RON CARTER, MANEL, LOQUILLO, ARA MALIKIAN, CARAVAN PALACE, OMARA PORTUONDO & DIEGO EL CIGALA...

El Festival de la Porta Ferrada és un dels degans de la Península, amb 54 edicions combinant sons que van des de l'electro swing (Caravan Palace) fins al rock clàssic (Loquillo), a més de col·laboracions entre artistes de renom com la que oferiran Omara Portuondo i Diego el Cigala. El festival repeteix, dins del mateix esdeveniment, el Singlot: trobada al voltant de l'humor produïda per El Terrat.

www.festivalportaferrada.cat

ROCK FEST BARCELONA

SANTA COLOMA DE GRAMENET

15-17 de juliol

IRON MAIDEN, TWISTED SISTER, SLAYER, BLIND GUARDIAN, BARÓN ROJO, ALYANZA, DRAGONFORCE, WHITESNAKE, THIN LIZZY, DORO, LEIZE, ANTHRAX...

El cuir, les tabxes i les samarretes il·lustrades amb portades de grups mítics han arribat per quedar-se al parc de Can Zam de Santa Coloma de Gramenet. Ja no hi ha estiu sense cita de metal: el Rock Fest Barcelona va omplir fa dos anys un gran espai buit, el d'un festival de metal a la capital. L'any passat, gràcies a la bona acollida, es va ampliar i aquest any repeteix la fórmula: Iron Maiden o Slayer prometen moviments de coll frenètics.

<http://rockfestbarcelona.com>

BARCELONA BEACH FESTIVAL - BBF'16

BARCELONA

16 de juliol

DAVID GETTA, HARDWELL, AXWELL, INGROSSO, ALESSO, NICKY ROMERO, MARTIN GARRIX, RUBY ROSE, SANDER VAN DOORN, BRIAN CROSS...

Si haguéssim d'esmentar un dream team de la música de ball massiva, estaria format pels noms del Barcelona Beach Festival 2016: la plana major del house es trobarà al litoral barceloní. I com a capità de l'equip, per segon any consecutiu, hi haurà el punxadiscos francès David Guetta: 30.000 ànimes l'esperen, desitjant que no hi hagi impediments per gaudir de la gran marató de ball de l'estiu.

<http://bcnbeachfestival.com>

VIJAZZ

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

1-3 de juliol

DEE DEE BRIDGEWATER, WOM, EVA FERNÁNDEZ TRIO, IBRAHIM MAALOUF, SINEAD SAVAGE & THE BOYS...

<http://vijazzpenedes.com>

FESTIVAL TALENT

BARCELONA

1-4 de juliol

QUIM MAGNET, ANSCARI MONTORI, MAX VILLAVECCHIA, DAVID NURI, ROCIO SELIGRAT...

<http://tallerdemusics.com/festival-talent>

SIRGA 2016

FLIX, AMPOSTA I GARCIA

2-16 de juliol

SOUNDINITIATIVE, MORPHOSIS ENSEMBLE, TAKAO HYAKUTOME, JOHANNES NÄSTESJÖ, JOSHUA HYDE...

www.sirga-festival.com

MORTFORT

VENTALLÓ

2 de juliol

ESPERITI, LJUBLJANA & THE SEAWOLF, FERRAN PAU, OS MEUS SHORTS, MARCEL-LI BAYER, SEWARD...

www.facebook.com/events/137965916610637

SONS DEL MÓN

EMPORDA

2-30 de juliol

MACACO, SANJOSE, SARA PI, SABOR DE GRÀCIA, MANEL, JOANA SERRAT, SOPA DE CABRA...

www.sonsdelmon.cat

POESIA I +

MARESME

7-17 de juliol

NIÑO DE ELCHE + PROSCRITOS DF, DELOREAN, MARIA ARNAL & MARCEL BAGÉS, JOAN COLOM...

www.poesiaimes.cat

NOWA REGGAE

VILANOVA I LA GELTRÚ

15-16 de juliol

ETANA, BUNNY WAILER, DR. CALYPSO, BITTY MCLEAN, MAASAI WARRIOR, MOCAMBO, KEITH & TEX...

<http://nowareggae.com>

FESTIVAL DE TORROELLA

TORROELLA DE MONTGRÍ

Del 15 de juliol al 19 d'agost

PENE PATI & J'NAI BRIDGES, JOHN SCOFIELD, COET, FUNKAFIZED, MYLES SANKO, JORDI SAVALL...

www.festivaldetorroella.cat

FORMES DIVERSES DE VIDA

AMPOSTA

22-23 de juliol

TÉNTOL, (LO-MUÉSÓ), KLS, INSULA, THE EYE OF TIME, MARINA HERLOP, NITCH, FUEGO...

www.formesdiversesdevida.com

FESTIVAL'ERA

LLAGOSTERA

23 de juliol

JULIO BASHMORE, SOHN, HOLA A TODO EL MUNDO, MAÍJA VIDAL, THE SUICIDE OF WESTERN CULTURE...

www.festivalera.com

MAS I MAS FESTIVAL

BARCELONA

Del 26 de juliol al 4 de setembre

MARTIRIO, ANCIENT METHODS, COSMOSOUL, MARIA DEL MAR BONET, MARTINA FILJAK, IZAH...

www.masimas.com

Dijous 14 de juliol

Dona i espiritualitat: música i poesia

Intèrprets: Roger Padullés, tenor; Josep Surinyac, piano; Marta Cardona, violi; Laia Puig, violoncel

Interpreten obres de: Eulària Anzizu (1868-1916), Isabel Güell (1872-1956), Josep Masvidal (1864-1939), Robert Governa (1858-1934), Amy Beach (1867-1944), Lili Boulanger (1893-1918) i Nadia Boulanger (1887-1979)

Dijous 21 de juliol

Somnis, meditacions i anhels de capvespre al claustre

Intèrprets: Trio Granados: Josep Colomé, violi; Pau Codina, violoncel; Enrique Bagaria, piano.

Interpreten obres de: Jules Massenet (1842-1912), Gabriel Fauré (1845-1924), Ernest Chausson (1855-1899), Camille Saint-Saëns (1835-1921), Joan Lamote de Grignon (1872-1949) i Enric Granados (1867-1916)

Dijous 28 de juliol

Cançons i poemes de Verdaguier, Anzizu i d'altres poetes

Intèrprets: Roger Mas, veu i guitarra; Xavier Guitó, piano; Arcadi Marcet, contrabaix.

Interpreten obres que recomen els universos propis i referencials del cantautor.

Horari: de 21 a 22:30 h **Preu:** 12 €. Places limitades.

Imprescindible reserva prèvia.

Informació i reserves: De dilluns a divendres, de 10 a 14 h

T. 93 256 34 27

reservesmonestirpedralbes@bcn.cat

monestirpedralbes.bcn.cat

facebook.com/MonestirPedralbes

twitter.com/mpedralbes

REIAL MONESTIR
DE SANTA MARIA
DE PEDRALBES

Ajuntament de
Barcelona

Festival Talent 2016

Por cuarto año consecutivo, este fin de semana, se celebra el Festival Talent que pretende descubrir al público nuevos artistas apostando por la creación emergente y actuando como plataforma de impulso para la difusión y promoción de proyectos de jóvenes músicos que representan el presente y el futuro de la escena del jazz, el flamenco, el rock y otras músicas modernas.

Durante tres días, viernes 1 y sábado 2 de julio en la Sala Apolo y lunes 4 de julio en el JazzSí Club y Taller de Músics 24, podremos disfrutar de más de una decena de conciertos gratuitos. En total, 16 nuevos proyectos a cargo de las nuevas generaciones del Taller de Músics que este año se titulan. Todos ellos subirán al escenario para presentar propuestas propias que han ido trabajando durante los últimos meses. Veremos estilos variados, formaciones pequeñas y otras más grandes, improvisación, homenajes a artistas de renombre y repertorios propios.

Consulta aquí todo el programa del Festival de este año. Todas las actuaciones tienen lugar desde las 18:00 hasta las 22:00 horas y son gratuitas.

Enllaç:

<http://www.vadebarcelona.com/2016/07/festival-talent-2016.html>

